

МАКС КІДРУК:
«ЗМІНЮВАТИ
ПОТРІБНО
НЕ ВЛАДУ,
ЗМІНЮВАТИ
ПОТРІБНО
ЛЮДЕЙ» стор. 11

СКІЛЬКИ ГРОШЕЙ МІСТО ВИТРАЧАЄ НА ЕНЕРГОЗБЕРІГАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Х ЛЮСТРАЦІЯ

ЛУЦЬКОМ КЕРУЮТЬ КОЛИШНІ КОМУНІСТИ

Сьогодні Микола Романюк знову вийшов сухим із води і думає, що люстрація його не зачепить. Проте в народі, крім офіційної і популярної торік смітничкової, є ще інший вид люстрації. Ця люстрація проводиться в кабінці для голосування, коли можна сказати рішуче «Ні!» вчорашнім чинушам. Вибори мера Луцька вже незабаром – 25 жовтня. І цей день дасть відповідь, чи сприйняли лучани ідею очищення влади, а чи далі готові терпіти людей із минулого, які гальмують прогрес.

стор. 5

Х ІСТОРІЯ

БАЛАГАНИ, ІЛЮМІНАЦІЯ, САДИ: ВИДОВИЩА ЛУЦЬКА ЕПОХИ РОМАНОВИХ

У XIX столітті і до Першої світової Волинь перебувала у складі Російської імперії, а це означає, що їй були притаманні як свої індивідуальні, так і загальноімперські тенденції в різних сферах життя. Попри те, що цей час можна назвати «найтемнішим» у луцькій історії, він має цікаві й колоритні сторінки. Люди якось жили і намагалися прикрасити та «розвантажити» своє «уєздне» існування. Що робили жителі у вільний час у Луцьку в XIX столітті, які були розваги?

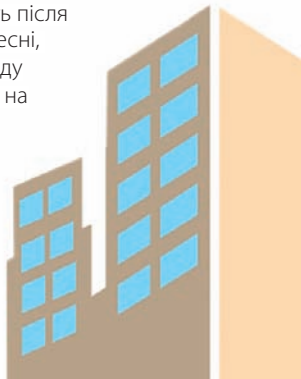

стор. 10

Х ГАМАНЕЦЬ

СКІЛЬКИ У ЛУЦЬКУ КОШТУЄ ОРЕНДУВАТИ ЖИТЛО?

Квартири у місті в жовтні залишаються «у ціні». Ріелтори прогнозують, що навіть після напливу студентів у серпні-вересні, у листопаді-грудні ціни на оренду квартир не впадуть. Нині попит на ринку в кілька разів перевищує кількість пропозицій, а головними «гравцями» залишаються студенти, проте у жовтні попит може зменшитися. Яку вартість орендованих квартир у Луцьку та у інших містах України запропонували нам ріелтори?

стор. 4

✠ КРИСЛО

ВОЛИНЬ МАЄ НОВОГО
ВІЙСЬКОВОГО
ПРОКУРОРА

9 жовтня представили нового військового прокурора Луцького гарнізону.

Наказом Генерального прокурора України від 1 жовтня ним став Євген Давидов. До призначення на Волинь він працював заступником військового прокурора Кіровоградського гарнізону Південного регіону, повідомляє Інформаційне агентство Волинські Новини.

У військовій прокуратурі запевняють: новий прокурор Луцького гарнізону є досвідченим фахівцем і має бездоганну репутацію. Також переконують, що він «у змозі дати рішучий опір злочинності у військовому середовищі Волині»: корупції, злочинам, вчиненим проти інтересів держави.

Сам же Євген Давидов під час представлення зазначив, що зобов'язується належним чином виконувати службові обов'язки із забезпечення законності у регіоні.

✠ АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА

«БУРШТИНОВЕ
ПИТАННЯ» ПОТРІБНО
ВИРІШУВАТИ
КОМПЛЕКСНО, А НЕ
СИЛОВИМИ МЕТОДАМИ»,
– ІГОР ПАЛИЦЯ

Засновник Фонду «Новий Луцьк», член політради УКРОПу Ігор Палиця вважає, що ситуацію із незаконним видобутком бурштину потрібно розв'язувати комплексно, ухвалюючи відповідні закони.

«Розв'язувати проблему проти своїх людей, які не мають що їсти, шляхом Нацгвардії і міліції не можна категорично. Ухвалювати рішення треба зрозумівши, що люди там заробляють, яким чином, чи шкодить це природі і як надати цьому законного рівня», – так нещодавно прокоментував загострену ситуацію, пов'язану із видобутком бурштину на Волині Ігор Палиця.

Нагадаємо, наприкінці вересня на Волині тривала «бурштинова лихоманка»: велика кількість правоохоронців затримала нелегальних копачів бурштину. А місцеві після того, як вигнали приїжджих, почали вимагати допустити їх на копанки.

«Я слідкував за тим, що відбувалося, коли проти людей кинули міліцію і Нацгвардію. Добровольці сьогодні воюють на фронті, а з людьми воюють повністю забезпечені усім спецпризначенці. Я не знаю, звідки взялася тисяча людей і де вони всі в той час, коли Президент шукає так звані приватні армії», – наголосив він.

Зі слів Палиці, розв'язувати питання з бурштином проти своїх людей, використовуючи спецоронців, категорично не можна.

«Чи розв'яже цю проблему обласне підприємство – я не знаю. Для цього треба поспілкуватися з людьми. Але я переконаний в одному: необхідно ухвалити закони, які дозволять людям, за умови дотримання екологічної безпеки, усіх нормативів та збереження природи, заробляти гроші, годувати сім'ї», – прокоментував Ігор Палиця.

Окрім того, він зазначив: «Податки за видобуток бурштину, від 30 до 50%, ітимуть на регіон, де видобувається цей бурштин. Так само мають розподілитися податки на регіони, де добувають нафту, пісок, газ. Тобто від 30 до 50% податків мають лишатися в регіоні, де видобувається цінний природний товар. Тут треба ухвалити зважені правильні закони. І як мають бути написані ці закони, найкраще відчують тамтешні люди».

«Я переконаний, що з допомогою людей ми ці закони ухвалимо. Але ганяти своїх же людей, не даючи їм можливості заробити, не пропонуючи альтернативи, за допомогою міліцейських кийків – це неправильно», – резюмував він.

Нагадаємо, листи з проханням узаконити видобуток бурштину на державному рівні адресують Президентіві й нардепам. Тим часом законопроект щодо легалізації сонячного каміння в парламенті досі чекає другого читання.

Щодо обласного рівня, то третє пленарне засідання 36-ї сесії обласної ради, під час якого мали залагодити питання створення КП «Бурштин Волині», обранці громади вчоргове зірвали. Напередодні його розгляду депутати не зібралися на сесійне засідання після перерви.

✠ МОЯ НОВА ПОЛІЦІЯ

Найкращі претенденти на роботу в новостворений підрозділ МВС у Луцьку пройшли останній етап відбору – особисту співбесіду. Аби потрапити до фіналу, близько тисячі претендентів доводили свою готовність одягнути форму поліцейського.

Упродовж чотирьох днів працювали сім комісій, у складі яких були представники громадськості Луцька, психологи та чинні поліцейські зі Львова, повідомляє прес-служба УМВС України у Волинській області.

Члени комісії спільно оцінювали усі якості кожного претендента на роботу в патрульну поліцію: мотивованість, психологічну стресостійкість, вміння опановувати себе та керувати власними емоціями. Окрім того, кандидати доводили свою здатність аргументовано мислити, швидко та зважено ухвалювати правильні рішення в екстремальних та нетипових ситуаціях. Таке спілкування дозволило максимально визначити загальний профіль особистості.

Охочі патрулювати вулиці обласного центру відповідали на різноманітні запитання, розв'язували ситуації, змодельовані членами комісії. І це все, аби довести свою готовність до служби та нарешті одягнути форму поліцейського.

До процесу відбору в Луцьку долучилися поліцейські зі Львова. Вони пам'ятають, як нещодавно самі були кандидатами, тож із власного досвіду знають, який нелегкий шлях доводиться пройти, аби дістатися до фіналу. Зізнаються, що відчують неабияку відповідальність за кожен свій голос «за» та «проти». А тому пильно стежать, аби до лав патрульної поліції в Луцьку пройшли найдостойніші.

«Основна мотивація кандидатів у поліцію – це зміни. Хтось прагне змін у своєму житті, хтось прагне змін у масш-

КАСТИНГ У ЛУЦЬКІ
ПОЛІЦЕЙСЬКІ ЗАВЕРШИВСЯ

табах країни. Реформа правоохоронної системи успішно працює, і це видно на прикладах Києва, Харкова, Львова, Одеси. Більшість із кандидатів у поліцію Луцька хочуть стати активними учасниками цих реформ», – зауважив поліцейський зі Львова Олексій Зібров.

За словами претендентів, завершальний етап спілкування для більшості з них був найскладнішим, а тому – вирішальним. Тож до етапу співбесіди в Луцьку дійшло понад вісімсот кандидатів, і лише частина з них подолати фінальний рубіж відбору.

Усіх кандидатів, які пройшли конкурсний відбір, за кілька днів запросять на навчання. Вони сядуть за парти у класах, їх тренуватимуть столичні фахівці. А відтак попереду два з половиною місяці тренінгів та лекцій, після яких кандидати складуть іспити та присягу. На вулиці Луцька поліцейські патрулі вийдуть вже до кінця грудня цього року.

Разом із тим, у соціальній мережі «ВКонтакте» в групі, що присвячена на-

бору в поліцію Луцька, чимало обурених системою відбору. А саме – її закритістю. Мовляв, немає доступної для кожного рейтингової таблиці претендентів. У такому випадку важко судити, чи справді достойні пройшли відбір. Деякі користувачі групи стверджують, що до навчання у поліції долучили чимало кандидатів, які навіть провалили іспит із фізичної підготовки.

«Проблема цієї реформи – її закритість. Ми, кандидати, не мали змоги спостерігати рейтинги і, відповідно, це тягнуло за собою сумніви. По-перше, для чого було проходити психотести, якщо кращі результати не враховувалися? По-друге, навіщо проводити ФІЗО, якщо пропускати тих, хто його не склав? По-третє, ВЛК – «робиш» довідку, і ти здоровий. На цьому етапі менше запитань, але були випадки і з «неправильним» прикусом. По-четверте, пропуск. По-п'яте, співбесіда – таємниця за сімома замками», – пише один із користувачів.

✠ ШКОЛА

ВИПУСКНИКИ ТАКИ
СКЛАДАТИМУТЬ
АНГЛІЙСЬКУ НА ЗНО

Зовнішнє незалежне оцінювання з англійської мови відбудеться у тому ж форматі, що й минулого року.

Про це на своїй сторінці у «Facebook» написала перший заступник Міністра освіти та науки Ірина Совсун.

У 2016 році планували, що державну підсумкову атестацію у школах з іноземної мови зроблять обов'язковою і проведуть у форматі ЗНО. Державна підсумкова атестація у школах перевіряє чотири мовні компетентності (письмо, усне мовлення, читання та розуміння на слух). ЗНО перевіряє лише дві – читання та писання. Таким чином, були питання щодо якості тестів з іноземних мов – траплялися випадки, коли люди, які вчилися за кордоном, складали ЗНО на 180 балів.

Тому, переконана Совсун, якість тестів треба піднімати.

«Робити нормальний повноцінний тест, який буде перевіряти усі мовні компетентності. Але його треба нормально напружувати і обов'язково пілотувати. Власне, для покращення якості тесту в нас є домовленості з провідними міжнародними установами. Вони готові допомагати покращити тест, запровадити елементи перевірки двох інших компетентностей», – зазначила посадовець.

Втім вона зауважила, що без пілотування запроваджувати новий тип перевірки знань не варто. Тому пілотуватися цей вид тестів буде у рамках обов'язкової державної підсумкової атестації з іноземної мови. При цьому буде забезпечено незалежну перевірку тестів, як і при ЗНО.

«Але результати пілоту не можуть бути визначальними для вступу. Тому треба буде складати ЗНО у тому ж форматі, що й минулого року. От і все. При цьому результати ДПА нам покажуть реальну ситуацію з вивченням іноземної мови у різних школах, що й було головним завданням на 2016 рік», – ідеться у повідомленні.

Також Інна Совсун запевнила, що при цьому важливо працювати з учителями, покращувати якість підручників і програм.

Раніше повідомляли, що ЗНО з англійської мови скасують через те, що УЦОЯО не має можливості перевірити навички мовлення у випускників.

✠ ЗАКОН

ПАРТІЯМ
ДАВАТИМУТЬ
БЮДЖЕТНІ
ГРОШІ

Верховна Рада України ухвалила проект закону про фінансування партій з держбюджету. За відповідне рішення проголосували 229 депутатів.

Законопроектом запропоновано, аби у державному бюджеті України передбачили витрати на державне фінансування статутної діяльності політичних партій, не пов'язаної з їхньою участю у виборах. А також на відшкодування витрат партій на передвиборну агітацію під час чергових та позачергових виборів народних депутатів України, повідомляє телеканал «112».

Документ передбачає внесення змін у законодавство України з питань фінансування діяльності політичних партій, а саме:

- впровадження державного фінансування політичних партій (статутної діяльності політичних партій та компенсації витрат на передвиборчу агітацію);
- визначення розмірів внесків фізичних і юридичних осіб на користь партій;
- деталізацію положень законодавства з питань фінансової звітності політичних партій про надходження і використання коштів;
- забезпечення доступу громадськості до інформації про джерела фінансування політичних партій тощо.

Крім того, запропоновано встановлення адміністративної відповідальності за порушення порядку надання або отримання внеску на користь партії та кримінальної відповідальності за порушення порядку фінансування політичних партій.

Закон було ухвалено з урахуванням певних поправок, внесених у ході обговорення.

Х ГАМАНЕЦЬ

РІШЕННЯ ПРО ПІДВИЩЕННЯ СТИПЕНДІЙ НАБУЛО ЧИННОСТІ

Звичайні, іменні урядові та президентські, для студентів професійно-технічних навчальних закладів і вишів І-IV рівнів акредитації, соціальні стипендії імені Тараса Шевченка збільшаться. Про це повідомляють «Українські національні новини».

Розмір мінімальної звичайної академічної стипендії для учнів професійно-технічних навчальних закладів відтепер становить 311 гривень на місяць. Для студентів вищих навчальних закладів І—ІІ рівня акредитації, які навчаються за освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст» або «бакалавр», — 622 гривні на місяць. Студенти вищих навчальних закладів ІІІ—IV рівня акредитації, які навчаються за освітньо-кваліфікаційним рівнем «бакалавр», «спеціаліст» або «магістр», отримуватимуть 825 гривень на місяць.

Соціальна стипендія для учнів професійно-технічних навчальних закладів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, а також учнів, які в період навчання у віці від 18 до 23 років залишилися без батьків, становить 961 гривню на місяць. Для студентів вищих навчальних закладів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених

батьківського піклування, а також студентів, які в період навчання у віці від 18 до 23 років залишилися без батьків, — 1989 гривень на місяць.

Академічна стипендія Президента України для учнів професійно-технічних навчальних закладів становить 904 гривні на місяць. Студенти вищих навчальних закладів І—ІІ рівня акредитації, які навчаються за освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст» або «бакалавр», отримуватимуть 1130 гривень на місяць, а студенти, які навчаються на «бакалавра», «спеціаліста» або «магістра» — 1356 гривень на місяць.

Розмір іменних та академічних стипендій, заснованих Кабінетом міністрів України для учнів професійно-технічних навчальних закладів, становить 791 гривню на місяць; для студентів вищих навчальних закладів І—ІІ рівня акредитації, які навчаються за освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст» або «бакалавр», — 1017 гривень на місяць; для студентів вищих навчальних закладів ІІІ—IV рівня акредитації, які навчаються за освітньо-кваліфікаційним рівнем «бакалавр», «спеціаліст» або «магістр» — 1243 гривні на місяць.

Стипендія Президента України учас-

никам і призерам міжнародних учнівських олімпіад з базових навчальних предметів становить 1243 гривні на місяць для учасників і 1356 гривень для призерів.

Стипендія Президента України для переможців всеукраїнських учнівських олімпіад з базових навчальних предметів і Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів — членів Малої академії наук постановою визначається у 1243 гривні на місяць.

Розмір стипендії Кабінету Міністрів України переможцям Всеукраїнської учнівської олімпіади з української мови та літератури — 1243 гривні на місяць.

Стипендія імені Тараса Шевченка учням середніх загальноосвітніх навчальних закладів — 1356 гривень на місяць.

Х ПОТРІБНА СПРАВА

Шість луцьких тролейбусів тепер мають зовнішні динаміки, завдяки яким люди з вадами зору можуть дізнатися, який транспорт приїхав і куди вирушає.

Автор ідеї Едуард Поліщук знає, наскільки цей крок потрібен для людей з вадами зору, адже сам — незрячий, повідомляє Інформаційне агентство Волинські Новини.

«Ми давно цього чекали. Звісно, можна було і раніше піти нам на зустріч, втім добре, що хоч зараз маємо те, чого роками домагалися. Для незрячих це дуже-дуже важливо. Наприклад, якось, коли я їхав на роботу, вийшов на іншій зупинці, ніж мені потрібно. Це створило безліч труднощів та забрало чимало часу, аби зорієнтуватися, де я і як повернутися. Поки їздять лише шість тролейбусів із зовнішнім озвученням, втім будуть їздити усі», — розповів Едуард Поліщук.

Його дивує, чому міська влада так довго впроваджує процес озвучення громадського транспорту, або ж неякісно його реалізує.

«У нас в місті запроваджено озвучення зупинок у маршрутках та тролейбусах,

ЛУЦЬКІ ТРОЛЕЙБУСИ «ЗАГОВОРИЛИ» ДЛЯ СЛІПИХ

але цю норму перевізники систематично порушують. Вони або взагалі мовчать, або, складається таке враження, що з нас навмисно знущайся, говорячи дуже тихо, що й не розчуєш», — бідається Едуард Поліщук.

З цього приводу міський голова

Луцька Микола Романюк лише рекомендував незрячим щоразу, коли стається таке порушення, телефонувати на «гарячу лінію» Луцької міської ради і скажитися. Мовляв, потім із недобросовісними перевізниками «розбиратимуться» під час виконкому.

Х ПІРКО!

Заяву на одруження у Луцьку можна подати в режимі онлайн. Таку новачку запровадили у відділі державної реєстрації актів цивільного стану Луцького міського управління юстиції у Волинській області.

Наречені можуть через інтернет із використанням веб-порталу «Звернення у сфері державної реєстрації актів цивільного стану» подати заяву для узаконення шлюбу, пише Інформаційне агентство Волинські Новини. Веб-портал «Звернення у сфері державної реєстра-

ДО ШЛЮБУ – ЧЕРЕЗ ІНТЕРНЕТ

ції актів цивільного стану» є офіційним сервісом щодо подання заяв або звернень у сфері державної реєстрації актів цивільного стану та буде доступним усім користувачам інтернету.

Відтепер фізична особа зможе подати до відділу державної реєстрації актів цивільного стану наступні заяви:

- про державну реєстрацію шлюбу;
- про державну реєстрацію розірвання шлюбу;
- про державну реєстрацію зміни імені;
- про внесення змін до актового запису цивільного стану, їх поновлення та анулювання;
- про повторну видачу свідоцтва про державну реєстрацію актів цивільного стану та витягів з Державного реєстру

актів цивільного стану громадян, або звернення щодо їх формування.

Крім того, через сайт можна попередньо записатися на відвідування відділу держреєстрації актів цивільного стану, вказавши зручну дату та час з вказаних вище питань, а також щодо реєстрації народження, смерті.

Заяви мають містити електронний цифровий підпис фізичної особи або ж їх треба підписати під час особистого звернення до відділу держреєстрації.

Окрім цього, на веб-ресурсі є можливість оплатити держмитом за послуги у сфері державної реєстрації або за видачу витягу з Державного реєстру актів цивільного стану громадян та інші послуги.

Х НОВІ МОЖЛИВОСТІ

МАЄШ ПРОБЛЕМУ – ПИШИ ПЕТИЦІЮ

Луцька міська рада запровадила механізм участі громади в управлінні місцевими справами — електронні петиції.

Відповідно до рішення Луцькради від 30 вересня цього року, петиція може бути подана з будь-якого питання місцевого значення, повідомляє прес-служба відомства.

Петицію потрібно зареєструвати на сайті міськради, заповнивши спеціальну форму, або ж через Центр надання адміністративних послуг (м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 35а).

Збір голосів на підтримку петиції здійснюється упродовж 14 днів від дня реєстрації проекту тексту. Голосувати на підтримку пропозиції можуть громадяни, що пройшли реєстрацію на офіційному сайті ради. Громадяни, які не мають можливості або знань для голосування на підтримку петиції через мережу інтернет, можуть одноосібно чи колективно звернутися із відповідною письмовою заявою до Центру надання адміністративних послуг.

Петиція вважатиметься підтриманою та буде внесена на розгляд Луцької міської ради, якщо на її підтримку проголосувало не менш як 300 осіб. Підтримана лучанами ініціатива є обов'язковою до розгляду в позачерговому порядку на початку найближчого пленарного засідання міської ради та/або її виконавчого комітету без потреби внесення проектів рішень чи застосування інших процедур. За результатами розгляду петицій Луцька міська рада та/або її виконавчий комітет ухвалює рішення, яке доводять до відома громадськості.

Х ОСВІТА

У ДИРЕКТОРИ ШКОЛИ – ЧЕРЕЗ КОНКУРС

Кабінет Міністрів України ухвалив постанову про порядок призначення керівників загальноосвітніх навчальних закладів державної форми власності за результатами конкурсного відбору.

Таке рішення уряд ухвалив 13 жовтня. Також у Кабміні рекомендують органам місцевого самоврядування запровадити відкриті конкурси на посади директорів шкіл комунальної форми власності, повідомляє Урядовий портал.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на засіданні уряду підкреслив, що за цією постановою директорів обирають «не за вказівкою того чи того керівника області чи району», а конкурсною комісією, яка складається з фахівців, представників громадськості, батьківських комітетів та навіть учнів.

На таких відкритих конкурсах було обрано 22 директорів київських шкіл. Відповідний експеримент запроваджують зараз у Чернівцях.

За словами Яценюка, органи місцевого самоврядування, згідно з постановою Кабінету Міністрів України, мають ухвалити відповідні рішення, «адже це в їхній компетенції — щоби рішення про обрання директорів шкіл дійшло до кожного міста, містечка, села».

Х ГОТУЙТЕ КОРВАЛОЛ

СКІЛЬКИ ЛУЧАНАМ КОШТУЄ ГАЗ

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, встановила роздрібні ціни на природний газ, що використовується для потреб населення.

Про це повідомляє прес-служба Луцької міської ради.

- У разі використання природного газу для приготування їжі та/або підігріву води — 7,188 грн за 1 куб. метр.
- Для індивідуального опалення або комплексного споживання (індивідуальне опалення, приготування їжі та/або підігріву води):
 - а) у період з 1 травня до 30 вересня (включно) — 7,188 грн за 1 куб. метр;
 - б) у період з 1 жовтня до 30 квітня (включно):
 - за умови, що обсяг споживання природного газу до 200 куб. метрів на місяць — 3,600 грн за 1 куб. метр;
 - за умови, що обсяг споживання природного газу понад 200 куб. метрів на місяць — 7,1888 грн за 1 куб. метр.

Х ВИБОРИ

ЯК ПРОГОЛОСУВАТИ ПЕРЕСЕЛЕНЦЮ?

Для того аби взяти участь у місцевих виборах 25 жовтня, вимушеним переселенцям потрібно зареєструватися за місцем фактичного проживання.

Процедуру реалізації виборчого права для переселенців роз'яснили представники Всеукраїнської громадської організації «Центр підтримки громадських ініціатив».

Для того щоб зареєструватися, потрібно звернутися до органу державної міграційної служби із заявою про реєстрацію місця проживання за адресою нового житла. До заяви потрібно додати договір оренди житла чи свідоцтво про право власності на це житло. Якщо таких документів немає, то треба отримати дозвіл власника на таку реєстрацію.

До 19 жовтня слід подати дві заяви: до органу державної міграційної служби, а потім до органу ведення держреєстру виборців. У такому разі особа стає повноцінним членом територіальної громади і має право голосувати на всіх виборах.

КОГО ОБИРАЮТЬ ЛУЧАНИ: РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ НАСТРОЇВ ВИБОРЦІВ

З 24 вересня до 11 жовтня цього року «Інститут досліджень регіонального розвитку України» провів кілька соціологічних замірів жителів України на тему «Електоральні настрої українців в умовах нової виборчої системи: вересень-жовтень 2015р.».

Загалом опитали 800 респондентів. Гранична помилка репрезентативності дослідження не перевищує 3,2%.

Соціопитування показало, що партія «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» проходить у місцеві ради Львова, Івано-Франківська та Луцька. Як пояснюють соціологи, в Україні з'являється опозиція, яка є більш системною в плані ціннісного руху, що можна вважати свідченням розвитку політичної культури в Україні.

Згідно з результатами дослідження, у Луцьку лідирує «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» (21%). На другому місці – «Батьківщина» (16,1%), далі – «БПП Солідарність» (11,2%), «Самопоміч» (9%), «Радикальна партія» (5,4%), «Свобода» (6,4%).

На виборах мера міста у другий тур виходять Микола Романюк від «Солідарності» і Олександр Товстенюк від партії УКРОП, решта кандидатів мають менш ніж 5% підтримки.

Коментуючи результати дослідження, соціолог Дмитро Громаков відзначив, що інтерес до УКРОПу зумовлений, з одного боку, бажанням побачити щось нове, «а з іншого – УКРОП є першим опозиційним проектом, який працює не в площині розділення глобальних векторів геополітичного самовизначення країни».

Х ГАМАНЕЦЬ

СКІЛЬКИ У ЛУЦЬКУ КОШТУЄ ОРЕНДУВАТИ ЖИТЛО?

Лілія БОНДАР

Квартири у місті в жовтні залишаються «у ціні». Ріелтори прогнозують, що навіть після напливу студентів у серпні-вересні, у листопаді-грудні ціни на оренду квартир не впадуть. Нині попит на ринку в кілька разів перевищує кількість пропозицій, а головними «гравцями» залишаються студенти, проте у жовтні попит може зменшитися.

ВАРТІСТЬ ОРЕНДОВАНИХ КВАРТИР У ЛУЦЬКУ

Житло економ-класу. Нині орендувати квартиру в обласному центрі Волині можна мінімум за дві тисячі гривень + вартість комунальних послуг. Причому ціни на квартири що в центрі міста, що на околиці мало чим відрізняються. Працівники агентств нерухомості запевняють, що все залежить від того, чи це новобудова, чи хрущівка. На ціну орендованої квартири також впливає те, чи є євроремонт, у якому стані меблі та чи є у квартирі побутова техніка.

За двокімнатне житло просять віддати щонайменше 2,500 тисячі + оплата за комунальні послуги. Трикімнатне помешкання економ-класу пропонують за 3-3,500 тис. гривень. Ну і за комунальні послуги доведеться платити також самому.

Житло бізнес-класу. Вартість житла бізнес-класу більше залежить навіть не від розташування будинку, в якому здають квартиру, а від стану самої квартири, якості та вартості меблів, побутової техніки. У жовтні можна орендувати житло сегменту «бізнес» за такими цінами: однокімнатна квартира, наприклад, у центрі, вартуватиме

Скільки коштує орендувати квартиру?

Житло економ-класу

1-кімнатна

2 тисячі гривень
+ комуналка

2-кімнатна

2,5 тисячі гривень
+ комуналка

3-кімнатна

3,5 тисячі гривень
+ комуналка

Житло бізнес-класу

1-кімнатна

5,8 тисяч гривень
+ комуналка

2-кімнатна

8-10 тисяч гривень
+ комуналка

3-кімнатна

10-16 тисяч гривень
+ комуналка

в середньому 5, 800 гривень. Сюди не входить оплата за комунальні послуги. За двокімнатну доведеться викласти від 8 до 10 тисяч гривень + оплата за комуналку. Трикімнатна квартира вартує нині 400, 600, 700 доларів без оплати за комунальні послуги.

А ЯК У ІНШИХ МІСТАХ?

Наприклад, у Львові можна знайти однокімнатне житло за три тисячі гривень на околиці міста, у центрі та при центральних районах квартири на 500-800 гривень дорожчі. Звичайна двокімнатна квартира у місті Лева коштує від 4 до 5 тисяч, трикімнатна – від 4 до 5, 500 тис. грн. Орендована львівська квартира бізнес-класу вартуватиме: 5 тисяч за однокімнатну, від 6 до 7 тисяч за двокімнатну та 8 тисяч за трикімнатну.

Очікування ринку. За словами ріелторів, зазвичай у серпні-вересні ціни на оренду квартир у Луцьку традиційно піднімають. Адже тоді найбільший наплив студентів. Після цього ціну не опускають навіть у зимові місяці. Хоча іноді у вересні власники квартир готові знижувати ціни на житло, можуть спустити 50-100 гривень, інколи поступаються й більше у випадку оренди дорогих квартир. Ріелтори прогнозують, що подешевшати житло може з початком опалювального сезону, адже цього року вартість комунальних послуг значно зросла порівняно з попередніми роками, й орендарям буде складно оплачувати послуги ЖКГ. Хоча це все можна узгодити лише із власниками квартир.

Х ЦІКАВА ЗУСТРІЧ

Галина ТЕРНОВА

Студенти Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки отримали унікальну нагоду послухати лекцію та поспілкуватися із відомим політиком, бізнесменом та засновником Фонду «Новий Луцьк» Ігорем Палицею. Почути думки успішного лучанина та особисто поставити запитання – неабияка мотивація для молодих людей, які лише стають на стежину дорослого життя. Тому студенти під час лекції були активними.

Зустріч відбулася 13 жовтня в приміщенні актового залу історичного факультету. Місце вибрали не випадково, адже Ігор Палиця також є головою Наглядової ради вишу. Лекція мала тему «Співпраця наукових інституцій та бізнесу на місцевому рівні», втім по її завершенні студенти могли ставити різноманітні запитання.

Гість уважно вислухав усі студентські пропозиції та давав відповіді на запитання присутніх.

Передусім Ігор Петрович повідомив, що він і надалі буде залишатися головою Наглядової ради й робитиме усе можливе для розвитку вишу.

«Переконаний, що цей університет та студенти, які у ньому навчаються, стануть найкращими в Україні», – сказав Ігор Палиця.

Втім для того, аби цього досягти, потрібна спільна робота як меценатів, так і студентів та викладачів ВНЗ. Адже передовсім виш має готувати кваліфікованих спеціалістів, які зможуть знайти роботу.

ІГОР ПАЛИЦЯ РОЗПОВІВ, У ЯКІ ІДЕЇ ГОТОВИЙ ВКЛАДАТИ ГРОШІ ТА КОГО МОЖЕ ВЗЯТИ НА РОБОТУ

«У нас студенти вчать, аби отримати дипломи, а потім не знають, куди із ними подітися та працевлаштуватися», – наголосив Палиця.

Ігор Петрович навіть поділився зі слухачами, які якості у студентах він цінує, аби випускники могли разом із ним працювати.

«Знаєте, мені абсолютно не важливо, що людина має диплом із відзнакою. Це ще нічого не означає. Для мене показником є те, що вона хоче цю роботу, бо у неї очі горять. А те, що вона чогось не знає чи не вміє, не є проблемою. Бо завжди знайдуться люди, які готові допомогти та навчити», – зазначив бізнесмен.

Цікавою виявилася і власна історія Ігоря Палиці, який уже зі студентських років почав працювати, оскільки мусив утримувати власну молодшу сім'ю.

«Старався добре вчитися, ще й паралельно працювати. Важко було. Але так не має бути. Студенти мають приділяти якомога більше уваги навчанню. Тому я не є хорошим прикладом. Не думайте, що відсидите тут п'ять років, а потім влаштуєтеся на роботу і все буде гаразд. Так не буде. Аби мати успіх, треба багато читати, працювати над собою. Будьте активні, приносьте свіжі ідеї. А наш Фонд «Новий Луцьк»

завжди підтримує вас», – наголосив Палиця.

Приваблювала студентів і робота Фонду «Новий Луцьк». А саме те, які ідеї мають вони подавати, аби зацікавити Фонд. Адже, як відомо, Фонд підтримує обдаровану молодь, діє стипендіальна програма для вихованців вишів та школярів. У її межах найстаранніші студенти не лише отримують грошові винагороди, а й підтримку їхніх ініціатив. Наприклад, Фонд допоміг реалізувати перетворення сірих стін лікарняної палати на полотно для казкової історії про Вінні Пуха та його друзів. Задум та реалізація належали саме студентам – Ользі Філюк, Давиду Артемуку та Вікторії Король із Луцького вищого професійного училища будівництва та архітектури. Втім, актуальними є не лише соціальні проекти.

«Ідеї мають бути самоокупними. Просто пропозиції, на які витрачено гроші, а нема результату, фінансуватися не будуть. Треба отримувати від цього гроші – не для нас, ці кошти залишаться у вас. Будь-яка робота має приносити гроші й результат. Ви прекрасно знаєте, що сьогодні на Заході найновіші технології з'являються саме в університетах, і найкращі дослідники виконують на базі університетів. Тому давайте пропозиції – і будемо втілювати їх разом», – наголосив Ігор Палиця.

Студенти цікавилися також,

яким чином у програмі Фонду «Луцьк-2020» відображено співпрацю Фонду і міста, що може зробити університет, аби Луцьк став кращим.

«Для того щоб місто виходило на вищий рівень, ми маємо співпрацювати з фахівцями, з університетом. Я сподіваюся, що децентралізація цього разу таки відбудеться. Сподіваюся, що області і місто отримають нарешті ті податки, які вони платять, за рахунок чого і буде розвиватися Луцьк. Усе, що може мати сьогодні місто без підтримки Києва, без зміни у законодавстві, – це інфраструктурні проекти, які допоможуть нам чітко зрозуміти, скільки має бути медичних закладів, де вони мають знаходитися, скільки має бути басейнів тощо. Тобто все, що належить до інфраструктури. Без змін до законодавства, без інвестицій», – зазначив голова Наглядової ради.

Ігор Палиця наголосив, що знання студентів мають вилитися в законопроекти, які зрештою ініціюватимуть міська чи обласна ради в межах своїх можливостей після децентралізації.

«Тут не треба нічого думати, тут треба вивчати законодавства, як це робиться у світі, створити щось своє, краще для України, і боротися, щоб вони його прийняли. І це маєте робити ви, молодь, яка хоче змінити цю країну», – наголосив у кінці виступу Ігор Палиця.

Василь ОНИЩЕНКО,
«Волинська правда»

Люстрації, на мою думку, не варто боятися, якщо керівник був на місці, відповідально виконував обов'язки, не ставав заручником корупційних схем, мав мужність говорити людям правду і бути з людьми. Люстрацію потрібно провести, щоб посадовці отримали шанс очиститися, могли спокійно жити на цій землі, дивитися в очі всьому нашому співтовариству», – ці слова належать міському голові Луцька Миколі Романюку. І сказав він їх в інтерв'ю одному з волинських інтернет-видань у березні 2014 року.

Читаєш їх і думаєш: коли він це говорив, мабуть, вже подумки писав заяву про відставку. А дзуськи! Навчений досвідом виживання, партноменклатурник був упевнений, що таке милозвучне слово «люстрація» стосується кого завгодно, тільки не його: «А що стосується мене особисто, то цих питань не боюся. Декларація про доходи опублікована, я нічого ніколи й ніде не ховав і ховати не збираюся, щоб спокійно дивитися людям в очі».

Якщо це справді так, то давайте розберемося по суті: що розуміє Микола Романюк під поняттям «люстрація» і який зміст вкладає у цей термін більшість пересічних українців?

Слово «люстрація» походить від латинського слова «lustratio» – «очищення засобами жертвоприношень». Люстрація для суспільства – це процес очищення влади від конкретних організацій та осіб, причетних до злочинів проти народу. Процедура люстрації запроваджує суспільство, яке хоче захисту від повернення до диктатури. Ті країни, які її провели, відзначаються позитивним економічним злетом і розквітом.

Наприклад, у тоді ще єдиний Чехословаччині закон про люстрацію набрав сили у жовтні 1991 року. Відповідно до його положень, працівникам і агентам колишньої комуністичної служби безпеки і високим компартійним функціонерам заборонялося займати керівні посади на державній службі, в армії, балотуватися до виборчих органів усіх рівнів, виконувати інші виборчі функції. Дія закону не поширювалася на громадян, що народилися після 1 грудня 1971 року, тобто молодших 20 років. До списку осіб, які співпрацювали з комуністичним політичним режимом упродовж 1948-1989 років, тоді увійшло близько 140 тисяч осіб.

У Польщі, як і в Україні, почати люстрацію відразу після повалення комуністичного режиму не вдалося. Коли влада від комуністів перейшла до опозиції – «Солідарності» – уряд гарантував недоторканність колишнім комуністам. Але суспільство наполягло на ухваленні у 1997 році закону «Про люстрацію», аби перевірити зв'язки вищих посадових осіб з органами безпеки в комуністичний період. Закон був застосований до міністрів, депутатів, сенаторів, суддів і чиновників, колишніх співробітників чи агентів органів держбезпеки ПНР тощо.

Як живуть сьогодні чехи і поляки, волинянам багато розповідати не потрібно – усі, хто побував у цих країнах, на заробітках чи просто на екскурсіях, навперебій вихваляють рівень життя сусідів. Тому й згадують про люстрацію і шкодують, що її свого часу не провели у нас.

Тим часом вчорашні комуністичні і комсомольські чиновники лише через те, що мали доступ до державного майна, на сьогодні сколотили неабиякий капітал і потирають від задоволення руки. Вони то йдуть у бізнес, то повертаються у владу, бо влевпенні: ніхто не питає їх ні про корупцію, ні про дербан землі і майна, ні про відка-

ЛУЦЬКОМ КЕРУЮТЬ КОЛИШНІ КОМУНІСТИ

ти під час проведення тендерів чи держзакупівель.

Революція Гідності, що сколихнула українське суспільство, вселила в людей маленьку надію на те, що вже тепер, нарешті, люстрацію таки вдасться провести. Майдан делегував журналіста Єгора Соболева у владу, аби він каталізував процеси очищення у найвищих ешелонах. Однак усі його потуги що далі, то більше розбиваються об бетонний мур тихого саботажу чиновників.

За останніми даними, від початку дії закону про люстрацію в Україні звільнили тільки 760 чиновників. Ще 80 тисяч нині проходять перевірку відповідно до закону «Про очищення влади». Про це нещодавно повідомила перший заступник міністра юстиції Наталія Севостьянова.

Порівняйте: у тодішній Чехословаччині, утричі меншій за населенням від сьогоднішньої України, люстрації було піддано 140 тисяч осіб, а в Україні за півтора року після Майдану і за рік після введення в дію закону «Про очищення влади» відсторонено від влади тільки 760 (!) осіб, а 80 тисяч чиновників досі шукають (і знаходять) безліч різних приводів, щоб втриматися біля владного корита.

Коли щойно обраний наприкінці травня 2014 року Президент Петро Порошенко призначав Генпрокурором Віталія Ярему, він процитував автора «Сінгапурського дива» Лі Куан Ю: «Почніть з того, що посадить трьох своїх друзів. Ви точно знаєте за що, вони знають за що, і народ вам повірить». Слухаючи це, пересічні українці полегшено зітхнули: «Нарешті!». Вони тоді ще вірили, що в керівництва держави є політична воля, аби почати війну з корупцією і провести повномасштабну люстрацію.

Як показали подальші події, насправді це зовсім не так. Той же Віталій Ярема, коли журналіст «Української правди» Сергій Лещенко запитав його, чи знайшов уже той трьох друзів, яких йому Президент наказав посадити, відповів: «Це ж був жарт з боку Президента. Але в кожному жарті є доля якоїсь правди».

Отак вони жартують, виявляється. А ми, дурні, хотіли їм вірити. Бо ж знаємо, що Лі Куан Ю насправді не тільки говорив, але й робив. У 1960 році в Сінгапурі ухвалили закон, який дозволяв вважати доказом хабара те, що обвинувачений жив не за статками або володів об'єктами власності, які він не міг придбати на свої доходи. Сюди ж стали відносити будь-яку винагороду, отриману чиновником від особи, що шукала з ним зв'язків для вирішення певних питань. У суді службовець

повинен переконати суд, що винагороду не було отримано в рамках корупційної схеми. У разі, якщо провину чиновника довели, його майно конфісковують, чиновник платить величезний штраф, сідає на значний термін у в'язницю. При цьому його родина вважається зганьбленою, і ніхто з членів сім'ї хорошу роботу в Сінгапурі знайти не зможе.

Очевидно, саме сінгапурський варіант закону про боротьбу з корупцією мав на увазі мер Луцька Микола Романюк, коли заявляв, що особисто він люстрації не боїться.

«Декларація про доходи опублікована, я нічого ніколи й ніде не ховав і ховати не збираюся, щоб спокійно дивитися людям в очі», – нагадаємо його слова.

Але ж люстрація у нашому розумінні – це дещо ширше, ніж боротьба з корупцією. До речі, Янукович теж говорив, що бореться з цим негативним явищем, навіть багатьох чиновників посадив. Тільки робилося це за принципом, далеким від справедливості: «Друзям – все. Ворогам – закон».

Вибіркове правосуддя, проти якого так боролася опозиція в часи Януковича, розцвіло сьогодні ще більшим цвітом. Депутата Ігоря Мосійчука від Радикальної партії Ляшка Генпрокурор Віктор Шокін затримує за недоведеними поки що звинуваченнями прямо в сесійній залі парламенту, а до того подання на притягнення до кримінальної відповідальності на вірного слугу і натхненника режиму Януковича Сергія Ключева чомусь спрямували спочатку на розгляд у регламентний комітет, давши можливість нинішньому депутату від «Опозиційного блоку» спокійно втекти із країни.

Суспільство справедливо запитує: «Якщо ви садите сьогоднішнього опозиціонера Ігоря Мосійчука, одного з авторів закону «Про очищення влади», «свободівця» Юрія Сиротюка, то скількико вбивць Героїв Небесної Сотні ви посадили, скільки вчорашніх регіоналів сьогодні за ґратами?» Бо ми хочемо, щоб закон був один для всіх: і для лікаря-хабарника, і для прокурора в діамантах, і для митника, який кришує контрабанду, і для судді – душителя свободи, і для депутата-сепаратиста, і для всіх державних чиновників, які беруть відкати з тендерів або продають за великі гроші керівні посади нижчого рівня. А для цього насамперед треба було відсторонити від влади всіх керівників КПРС-ВЛКСМ часів Радянського Союзу.

Рік тому, 16 вересня 2014-го, Верховна Рада під тиском громадськості 231 голосом «за» таки ухвалила закон «Про очищення влади», а після підписання його Президентом закон із 16 жовтня набув чин-

ності. Але (о, диво!) з остаточної редакції чомусь зник пункт про автоматичне відсторонення від влади осіб, які до 19 серпня 1991 року були обрані (призначені) і працювали на керівних посадах обласних комітетів ВЛКСМ, ЛКСМУ та інших союзних республік СРСР, про що було записано у першій редакції закону. Кажуть, на такий компроміс довелося піти задля ухвалення закону в цілому, інакше більшість ВР його не підтримала б. Ще б пак, керівників обкомів Компартії сьогодні уже не може бути при владі, зважаючи на їхній вік, до членів ЦК ВЛКСМ і комсомолу союзних республік нинішні правителі свого часу не доросли, а ось керівниками обкомів комсомолу було чимало із них.

От і виходить, що такими, які не пройшли люстраційну перевірку, а отже, не мають права обіймати посади в органах державної влади, залишили тільки душителей свободи у період з 25 лютого 2010 року по 22 лютого 2014 року, іноземних шпигунів, сепаратистів, фальсифікаторів виборів, казнокрадів, корупціонерів, осіб, які до 19 серпня 1991 року були співробітниками й агентами КДБ, були обрані (призначені) і працювали на керівних посадах у центральному, обласних і районних комітетах Комуністичної партії, у складі ЦК ВЛКСМ, ЦК ЛКСМУ та інших союзних республік СРСР.

Та й ті сьогодні через суди доводять, що звільнити їх не мають права, а ще знайшли іншу лазівку: беруть відрядження на дві доби в зону АТО, виробляють собі посвідчення учасника антитерористичної операції, що, згідно з законом, дає право на звільнення від люстрації. Що дивно (хоча хіба це вже дивно?): коли вони приїжджають на передову, за свідченням рядових бійців, ці позиції чомусь перестають обстрілювати сепаратисти.

Тоталітарна система жорстоко розправляється з тими, хто вирішив розвалити її підвалини. Символічно, що сьогодні за надуманим звинуваченням затриманий на 60 діб автор терміну «Революція Гідності» і співавтор закону «Про очищення влади» Юрій Сиротюк. Водночас нинішня влада дала безперешкодно втекти з країни з нагробаним багатством не тільки Януковичу і членам його «Сім'ї», але й Олегу Царьову, Вадиму Колесніченку, Раїсі Богатирьовій, Андрієві Портнову і багатьом-багатьом іншим прислужникам режиму.

Як зазначив нещодавно на своїй сторінці у «Фейсбуці» відомий волинський і український історик, археолог, а останнім часом – волонтер, керівник місії «Чорний тюльпан» на Волині, що займається вивезенням останків українських військовослужбовців, які

загинули в Іловайському котлі й в інших місцях війни на сході, Олексій Златогорський, «після проголошення Україною Незалежності їх, комуністів і комсомольців, на жаль, не люстрували, і вони далі залишилися при владі, тільки почали розтягувати Україну в десять разів швидшими темпами. Комсомольці і зараз керують в державі, інакше не внесли би в запропонований Єгором Соболевим закон «Про очищення влади» правки, що люстрації підлягають тільки керівники комсомолу 1991 року в Києві, а в областях – ні. А треба було гнати всіх поганою мітлою».

Олексій Златогорський насамперед мав на увазі нинішнього міського голову Луцька Миколу Романюка, який в останній момент уник люстрації. Бо той, як йдеться у його офіційній біографії, з 1983-го по 1991 рік «трудився» на комсомольській та партійній роботі. Цей період включає роботу на посадах інструктора, заввідділом Луцького міськкому комсомолу, першого секретаря Луцького міськкому комсомолу (1984-1988), заввідділом Луцького міськкому КПУ (1988), першого секретаря Волинського обкому ЛКСМ України (1988-1991).

Хіба це не блязнірство, що вчорашній комуністичний і комсомольський функціонер кожного року у листопаді очолює колону і веде мітинг пам'яті жертв Голодомору? І не треба нам казати, мовляв, злочини проти людяності він особисто не вчиняв. Вчиняла система, вірним служителем якої він був. І залишався б, якби не історичний злам 1991 року, коли Україна повстала і скинула імперське ярмо СРСР.

Вони, ці компартійні і комсомольські боси, лише через те, що тоді не вдалося провести люстрацію, дуже швидко перефарбувалися у синьо-жовтий колір, маючи доступ до годівниці, прихватували все, що могли, і зробилися успішними бізнесменами, банкірами, «державниками».

Дехто заперечить: люди міняються, з часом змінюється і їхній світогляд. Люди – так. Тільки не вчорашні комуністичні і комсомольські лідери. Приклад: 1 квітня 2009 року (це час, коли у парламенті була протимошенківська більшість) Верховна Рада ухвалила постанову «Про відзначення 90-річчя створення комсомолу України», а 6 квітня тодішній голова Волинської обласної державної адміністрації Микола Романюк швидко дає доручення райдержадміністраціям забезпечити сприяння в організації та проведенні заходів на вшанування цього ганебного рішення парламенту.

Сьогодні Романюк знову вийшов сухим із води і думає, що люстрація його не зачепить. Проте в народі, крім офіційної і популярної торік смітничкової, є ще інший вид люстрації. Ця люстрація проводиться в кабінці для голосування, коли можна сказати рішуче «Ні!» вчорашнім чинушам. Вибори мера Луцька вже незабаром – 25 жовтня. І цей день дасть відповідь, чи сприйняли лучани ідею очищення влади, а чи далі готові терпіти людей із минулого, які гальмують прогрес.

Р.С. Якось останнього президента Чехословаччини Вацлава Гавела запитали: «Навіщо ви проводите люстрацію і даєте владу в руки молодим – вони ж нічого не вміють?!». Він подумав і відповів: «Краще п'ять років помилок, ніж 50 років саботажу!». Двадцять чотири роки саботажу ми вже пережили. Невже треба ще 26?

Тетяна ГРІШИНА

Прийдешня зима вселяє страх більшості українців, які вже підраховували, скільки коштуватиме їм опалення житла газом. Очікується, що сума у квитанції буде більшою, аніж минулої зими, у шість разів. Особливо ситуація лякає мешканців приватних будинків. Наприклад, власники будинку площею в 150 квадратних метрів платили за опалення газом близько 600-700 гривень на місяць. Нині ж платіжки сягнуть майже 5000 гривень щомісяця.

Така картина вимальовується і для власників квартир. Сума ж субсидії, яку обіцяє уряд, заледве покриватиме різницю у платіжках. Адже лише за вісім місяців 2015 року рівень інфляції на всі товари та послуги за даними Мінфіну становить 138,2%, а розмір мінімальної заробітної плати зріс лише на 13% та становить 1378 гривень.

Про скрутну ситуацію в енергосфері свідчить і рівень розрахунків населення за теплоносіє. Наприклад, у новий опалювальний сезон Волинська область входить із рекордним 150-мільйонним боргом за спожитий газ. На Луцьк і Луцький район припадає понад 40% заборгованості, що є в області. Через (у тому числі) невчасну оплату за послуги з теплопостачання ДКП «Луцьктепло» частина лучан майже півроку не мала гарячої води.

Якщо господарі у приватному будинку мають можливість встановити твердопаливні котли та поставити терморегулятор, аби прикрутити вентиль, то ситуація у багатоповерхівках куди гірша. Наприклад, у Луцьку з загальної кількості об'єктів житлового фонду у 1 738 багатоповерхових та садибного типу будинків, 204 віднесені до ветхого житлового фонду, тобто такого, який потрібно знести, не кажучи про встановлення заходів енергозбереження.

Втім у місті щорічно витрачають мільйонні ресурси для заощадження енерговитрат. На що вони йдуть, про які суми йдеться та чи ефективна така політика?

ДІРКИ ЕНЕРГОПОТОКІВ

Ціна на газ, електроенергію в Україні навряд чи колись стане меншою, а найімовірніше, просто прирівняється до європейських стандартів. Така урівнялівка, на думку економістів, допоможе знівелювати прояви корупції у цій сфері. Адже якщо ціна, скажімо, на газ буде однаковою чи майже рівною як для промисловості, так і для населення, мільйонні дотації з державного бюджету на покриття різниці у тарифах втраять сенс, а отже, зменшаться корупційні ризики. Більше того, за такої ситуації заможні громадяни платитимуть так само дорого за блакитне паливо, як і бідніші споживачі. Втім такий крок потребує політичної волі, а українським представникам влади важко дається непопулярський вибір. Загалом відсутність правильного менеджменту компаній, що виробляють енергію, називають одною із причин зuboжілого стану в цій галузі.

У теплопостачанні експерти виокремлюють три етапи втрати теплової енергії. Власне, від цієї інформації і треба відштовхуватися, запроваджуючи заходи економії. У першу чергу йдеться про втрати на джерелах виробництва енергії на підприємствах теплопостачання. Нині у Луцьку в приватних руках перебуває лише три підприємства, які надають подібні послуги. Це котельня, яка обслуговує 40-й та 33-й мікрорайони міста та належить компанії ТзОВ «Тег-баланс», серед засновників якої компанії «Калберт Холдінгс Лімітед» з Віргінських островів та «Елені Лаоу» із Кіпру.

А також є підприємства ПАТ «Волиньгаз», ВАТ «Волиньобленерго», що має приватного власника. Решта підприємств, що надають

СКІЛЬКИ ГРОШЕЙ ЛУЦЬК ВИТРАЧАЄ НА ЕНЕРГОЗБЕРІГАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЯК НИМИ СКОРИСТАТИСЯ?

Назва юридичної особи	"ТЕГ-БАЛАНС"
Ідентифікаційний код юридичної особи	38976329
Центральний чи місцевий орган виконавчої влади, до сфери управління якого належить державне підприємство або частка держави у статутному капіталі юридичної особи, якщо ця частка становить не менше 25 відсотків	
Місцезнаходження юридичної особи	43006, Волинська обл., місто Луцьк, ПРОВУЛОК ДОРОЖНИЙ, будинок 4
Перелік засновників (учасників) юридичної особи, у тому числі прізвище, ім'я, по батькові, якщо засновник – фізична особа; найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний код юридичної особи, якщо засновник – юридична особа	КОМПАНІЯ КАЛБЕРГ ХОЛДІНГС ЛІМІТЕД Адреса засновника: АЛЕМЕН, КОРДЕРО, ГАЛІНДО І ЛІ ТРАСТ (581) ЛІМІТЕД, а/с 3175, Роуд Таун, Тортоса, ВІРГІНСЬКІ ОСТРОВИ, БРИТАНСЬКІ Розмір внеску до статутного фонду (грн.): 11862000.00 КІНЦЕВИЙ БЕНЕФІЦІАРНИЙ ВЛАСНИК- ЕЛЕНІ ЛАОУ, ПАСПОРТНІ ДАНІ E430347, РЕСПУБЛІКА КІПР, МІСТО НІКОСІЯ, ВУЛИЦЯ КОУРІОУ 48, ТСЕРІ АС2480

послуги водо- та теплопостачання, перебувають у міській комунальній чи державно-комунальній власності. При цьому, наприклад, фінансовий стан Державно-комунального підприємства «Луцьктепло» дехто розцінює як критичний.

Станом на 1 липня борг лучан перед ДКП «Луцьктепло» за теплову енергію, послуги із централізованого опалення та постачання гарячої води склав 38 мільйонів гривень. У вересні НАК «Нафтогаз» й узагалі заблокував рахунки підприємства, яке станом на серпень 2015 року і так мало заборгованість із виплати заробітної плати працівникам у розмірі понад 2 мільйони гривень.

Левову частку збитків в енергопостачанні становлять втрати на тепломережах при транспортуванні енергії, газу чи тепла. Адже, якщо деякі генерувальні підприємства перебувають у приватній власності, то власне мережі перебувають у державній чи комунальній. Відповідно, їхня модернізація потребує значних фінансових затрат.

У 2011 році міська рада Луцька затвердила Муніципальний енергетичний план міста, який розробляв регіональний навчальний центр, створений на базі ВБО «Інститут місцевого розвитку» в рамках проекту Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) «Реформа міського теплопостачання» (PMT).

Він визначав стратегічні пріоритети і цілі місцевої влади в сфері виробництва, транспортування та споживання теплової енергії в довгостроковому періоді – 15 років.

Відповідно до нього, лише заміна трубопроводів зовнішніх теплових мереж попередньо ізольованими трубами ППУ буде коштувати місту майже 465 млн грн, а розрахунковий термін окупності проекту становить більш як 30 років.

При цьому в середньому досягається зниження тепловтрат, яке не буде перевищувати 5...6%. Втім ці розрахунки проведено станом на 2011 рік. Нині вартість робіт выросла в рази. Для порівняння, якщо брати за основу ціни 2011 року, то аби лише замінити трубопроводи, доведеться витратити половину річного бюджету Луцька зразка вже 2015 року.

І, зрештою, третьою «діркою» в енергетиці є побутові втрати, тобто пов'язані зі споживанням енергії та енергоємних ресурсів. У задуваному Муніципальному плані йдеться, що, якщо перерахувати середні втрати на термомодернізацію одного багатоповерхового будинку на кількість житлових будинків, то втрати по Луцьку із населенням в 200 тис. осіб складали би 3-6 млрд грн. Нині, кажуть експерти, цю суму можна помножити на три.

Висновки розробників Муніципального плану зводилися до того, що в 2025 році витрати на оплату енергоносіїв можуть досягти величезної цифри у майже 2 млрд грн, з якою місто не могло би впоратися.

ВЕЛИКІ ПЛАНИ

Розробники Муніципального плану виокремили два етапи втілення енергозберігальних заходів. Перший розрахований на 2013-2015 роки. Він мав включати проведення інформаційної роботи з ОСББ, сприяти збільшенню кількості ОСББ (до 250), розробити концепцію залучення приватних інвестицій, створити муніципальний революверний фонд у розмірі 10 мільйонів гривень (до слова, такий створили у 2015-му, втім не муніципалітет, а недержавний фонд «Новий Луцьк») та запустити дві програми: «Екологічна енергоефективність» та «Енергоефективні студентські містечка». Передбачалося витратити близько двох мільйонів гривень для реалізації цих заходів.

Починаючи із 2016 року й до 2025-го планувалося замінити 30% тепломереж на енергоефективні, термомодернізувати 100% громадських будівель та понад 20% житлового фонду. Для досягнення цих цілей потрібно у середньому 194 мільйони гривень на рік.

Очікуваний економічний ефект від реалізації програми має становити 1 млрд 170 млн грн. Окрім цього плану, у 2012 році міська рада затвердила план сталого економічного розвитку регіону, який також включав проведення проектів енергозберігальних технологій.

Втім зі звітів виконання муніципального плану з 2011 до 2015 року випливає, що переважно кошти скеровували лише для бюджетних установ і у кількості, що значно нижча, аніж плани.

Щодо житлового фонду, то згідно з наданими звітами впровадження енергозберігальних заходів виконавчим комітетом Луцької міської ради, автономне теплопостачання житлових будинків за рахунок місцевого бюджету було встановлено лише у 2013 році. Решту робіт виконували у лікарнях, дитячих садочках, поліклініках, школах.

Загалом, якщо аналізувати звіти виконання плану, то за 2011-2014 роки з державного бюджету на підтримку енергозберігального плану у Луцьку надійшло лише 3,355 мільйони гривень. Ще 6,95 млн грн – це гроші з міської казни, найбільше – 20,623 мільйон гривень приватних інвестицій (за рахунок покращення технологій на заводах, фабриках, великих підприємствах) і 10,695 млн грн – залучені кредитні чи грантові кошти.

ГРОШІ З-ЗА КОРДОНУ

Починаючи із 2011 року, місто бере участь у щонайменше п'яти великих грантових проектах. Усі вони спрямовані на заміну вікон, дверей на енергозберігальні, встановлення індивідуальних теплових пунктів або ж заміну систем теплопостачання.

А саме йдеться про заміну вікон та дверей у комунальних закладах за рахунок виконання зобов'язань Кіотського протоколу (інвестиція в розмірі 3,3 млн грн), співпрацю із Північною Екологічною Фінансовою Корпорацією (НЕФКО) (сума інвестицій 4,5 млн грн), Європейським банком реконструкції та розвитку (ЄБРР) (14 млн євро грантових коштів), «Проект розвитку міської інфраструктури-2» (25 млн дол.) та участь у проектах «Енергія для східних мерів» (22,6 тис. євро) і «Муніципальна енергетична реформа в Україні» (МЕР).

Одним із найбільших проектів стало залучення коштів для модернізації ДКП «Луцьктепло». Угоду про кредитування місто, «Луцьктепло» та ЄБРР підписали у жовтні 2014 року. Вона передбачала надання кредиту в розмірі 10 мільйонів євро та надання 4 мільйонів євро грантових коштів.

З цих 10 мільйонів – 7 млн коштів ЄБРР, а три – Фонду Чистих Технологій. Термін кредитування становить 13 років. При цьому три роки – це пільговий період, коли підприємство «Луцьктепло» виплачуватиме лише відсотки за користування кредитом без погашення суми самого кредиту.

За грантові гроші планують встановити індивідуальні теплові пункти у житлових будинках. Крім того, будуть встановлювати теплові лічильники. Цим проектом передбачена заміна застарілих котлів, реконструкція котельень та центральних теплових пунктів, заміна теплових мереж. Зі слів віце-мера Луцька Тараса Яковлева, місто завдяки такому проекту економитиме приблизно 13 млн куб. м газу щороку. А кредитні кошти повертатимуть за рахунок економії від впроваджених заходів з модернізації системи опалення.

«Якщо ми цей договір (кредитування, – ХЛ.) не реалізуємо, то є загроза узагалі подальшого функціонування та існування «Луцьктепла». Зараз завершується підбір, відповідно до форми, яку нам виставив ЄБРР, експертів із впровадження проектів. І ці експерти починають розробляти проектно-кошторисну документацію та готувати тендер для організації робіт. Кредитна лінія вже відкрита, а коли ми пройдемо тендерну процедуру, то з'явиться можливість вже освоювати ці кредитні кошти. Для

цього треба визначити експертну фірму, яка допоможе підприємству здійснювати розробку проекту кошторисної документації і оголошувати тендер», – зазначає перший заступник луцького міського голови Тарас Яковлев.

САМ СОБІ ГОСПОДАР

Експерт проекту «Енергоефективність у житловому секторі України» Петро Лавринюк каже, що, якщо порівнювати з іншими країнами, то Україна витрачає на 70% більше тепла. А якщо враховувати норми, які прийме Європейський Союз у 2020 році, і нинішні українські реалії, то будинки українців будуть витрачати на 95% тепла більше, аніж будівлі за кордоном. Простіше кажучи, європейські будинки будуть пасивні, а українські – «грітять вулиці і повітря».

Експерт вважає, що в житловій сфері першим кроком, який реально допоможе втілити енергозберігаючі заходи, є об'єднання громад в ОСББ. Інші способи, які показують звіти чиновників, досягнути економії ресурсів у житловому фонді, не працюють. Очікувати, що ЖКП замінить вікна чи двері у під'їзді, або ж дочекається черги, доки міська рада встановить індивідуальний тепловий пункт – довга справа і часто-густо нерéalна.

«У будинку, де не створене ОСББ, механізму ухвалення рішень немає. ЖЕК не зацікавлений нічого робити і він не має на це можливості, бо це капітальні видатки. Що ж до ОСББ, то тут є кілька можливостей. Перша – це працювати за державною програмою держенергоефективності, де 40% вартості матеріалів на роботу буде компенсовано з державного бюджету. Але це стосується лише матеріалів і ОСББ. Для цього потрібно, аби об'єднання отримало кредит у державних банках – таких, як «Укресім», «Ощад» або «Укргазбанк». Після цього воно проводить роботи і 40% вартості матеріалів повертаються. Є програма міська, коли відсотки за цими кредитами компенсуються з міського бюджету. Це програма з відшкодування відсоткових ставок за кредитами саме на енергозбереження. Ця програма ефективно працює. У нас понад чотири мільйони гривень співвласники взяли у кредит і поставили індивідуальні теплові пункти, утепили будинок. Економія становить мінімум 50%», – пояснює Петро Лавринюк.

Беручи кредит, каже співрозмовник, і використовуючи міську програму компенсації відсотків, мешканці можуть віддати тіло кредиту за рахунок економії коштів.

«Важливо, що ці кошти надаються в гривнях і під фіксований відсоток. Ті, хто не скористається програмою, однозначно програють, – вважає Лавринюк. – Ті, що візьмуть, зафіксують витрати і за рахунок економії будуть витрачати менше».

✂ БУЛО І НЕ СТАЛО

КУДИ З ВОДОКАНАЛУ «ВИМИЛО» 1,7 МІЛЬЙОНА ГРИВЕНЬ?

Дарина ГОГОДЗА

Комунальне підприємство «Луцькводоканал» заплатило 1,7 мільйона гривень двом компаніям за надання інформаційно-консультативних послуг. Реальність і доцільність виконання цих робіт – під сумнівом. Із закликом перевірити законність угод до правоохоронних органів звернувся депутат Луцької міської ради, головний юрисконсульт Фонду «Новий Луцьк» Ігор Поліщук.

8 жовтня на своїй сторінці у соціальній мережі «Facebook» Ігор Поліщук оприлюднив відкрите звернення до громадськості. У ньому йшлося про те, що комунальне підприємство «Луцькводоканал» (директор Корчук Іван Михайлович), згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 29 січня 2014 р. №30, отримало з державного бюджету понад 30 мільйонів гривень для відшкодування заборгованості з різниці в тарифах. Постанова передбачає порядок та умови використання державної субвенції на погашення заборгованості з різниці в тарифах.

У цьому ж 2014 році директор підприємства Іван Корчук підписав два договори доручення з двома київськими підприємствами: ПП «Велідіт» та ТОВ «Аквагруп». Ці підприємства мали надати послуги з пошуку та підписання договорів взаєморозрахунків із відшкодування заборгованості за спожиту електроенергію перед ПАТ «Волиньобленерго» на виконання постанови Кабміну № 30 від 29.01.2014. Цікаво, що статутні фонди цих підприємств лише три та тисяча гривень відповідно. А кінцевим власником ТОВ «Аквагруп» є особа з Луцька. Більше того, підприємство ТОВ «Аквагруп» узагалі створене лише у жовтні 2014 року.

«Однак у штатному розписі КП «Луцькводоканал» є юридичний відділ, який представляє інтереси підприємства. Перелік суб'єктів, які мають проводити взаєморозра-

хунки, також визначений у вказаній постанові Кабміну. У той же час вартість послуг ПП «Велідіт», ТОВ «Аквагруп» становить надзвичайно багато, а саме – 10 відсотків від ціни договору», – зазначив депутат Поліщук.

ПП «Велідіт» отримало від КП «Луцькводоканал» у листопаді 2014 року понад 750 тисяч, а ТОВ «Аквагруп» у січні 2015 року – 950 тисяч гривень за те, що нібито допомогли водоканалу погасити заборгованість перед ПАТ «Волиньобленерго» в сумі 7,7 мільйона гривень.

«Хоча, за повідомленням працівників КП «Луцькводоканал», юристи підприємства самі виконали всю роботу з пошуку та підписання договорів взаєморозрахунків із відшкодування заборгованості за спожиту електроенергію, ходили інстанціями та носили на підписи договори про організацію взаєморозрахунків з погашення заборгованості перед ПАТ «Волиньобленерго», – зазначив Ігор Поліщук.

За припущенням депутата, дії директора КП «Луцькводоканал» Івана Корчука нанесли збитки державному бюджету на суму 1,7 млн грн, а кошти, ймовірно, привласнено. На думку обранця, відповідальність у цій ситуації є і на луцькому міському голові Миколі Романюку, адже саме він призначав директора підприємства й не міг не знати про угоди. Більше того, Іван Корчук входить до депутатської групи міського голови, що називається «Рідне місто», та фракції «Блок Петра Порошенка «Солідарність» і є кандидатом до Луцької міської ради по округу № 42.

«Таким чином, Микола Романюк приховав від громадськості та правоохоронних органів інформацію про розтрату та, очевидно, привласнення 1,7 мільйона гривень коштів з державного бюджету. Окрім того, усім відомо, що на КП «Луцькводоканал», як і на ДКП «Луцьктепло» вже давно працює менеджмент групи компаній «Континіум». Тому такі оборудки розробляються та відбуваються за погодженням та за прямої участі представників цієї групи», – зазначив у дописі юрист.

✂ САМ СОБІ ГОСПОДАР

Інформаційне агентство
Волинські Новини

Допомога ініціативним лучанам дає свої позитивні результати – для міста, двору та самих мешканців. Таким досвідом можуть поділитися представники ОСББ «Зацепи-об'єднане» у Луцьку, керівником якого є Петро Лавренюк.

З його слів, мешканці ініціювали облаштування дитячого майданчика та ігрової зони для малюків. На реалізацію проекту знадобилося 175 тисяч гривень. 90 тисяч буде виділено з міської казни, адже ідея виграла конкурс ініціатив громадськості Луцька, ще 40 тисяч зібрали самі мешканці ОСББ «Зацепи-об'єднане». А за рештою – 45 тисячами гривень – та, власне, масштабною підтримкою вони звернулися до Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

ЛУЧАНИ, ЯКІ ТОРІК СТВОРИЛИ ОСББ, ОБЛАШТОВУЮТЬ ДВІР ЗА 175 ТИСЯЧ

«Ще року немає, як ми організували наше об'єднання. Насамперед, щось добре хочемо створити для дітей, згодом – для самих мешканців, а тоді – благоустрій для паркування авто. Тобто у нас вже готовий комплексний проект щодо того, що робити і як робити», – запевняє голова ОСББ «Зацепи-об'єднане» Петро Лавренюк.

Крім того, мешканці будинку на Зацепи, 3, кажуть, що об'єдналися, аби захищати свої права перед владою і службами з обслуговування спільної власності та прибудинкових територій. Незважаючи на те, що будинок порівняно новий, є багато зауважень до забудовників.

«До будівельників є серйозні претензії у частині виконання будівельно-монтажних робіт. Скажу як будівельник зі стажем – так робити не можна. Коли сходова клітка вища, а стяжка у квартирі нижча на 14 сантиметрів, то очевидно, що прораба там не було», – нарікає місцевий мешканець Олег Вербовий.

Лучанам можна було б закинути: чого ж ви хочете, адже ситуація не така вже катастрофічна, як у інших будинках, що тепер в набагато гіршому стані? Та спра-

ва в тім, що в цьому дворі вирішили не чекати краю, а взятися за своє майно, поки не пізно.

Голова ОСББ «Зацепи-об'єднане» Петро Лавренюк задоволений, що творчий і діловий потенціал мешканців їхнього об'єднання дозволяє зекономити і час, і гроші. Самі розробили проект нового дитячого майданчика, готові брати активну участь в реалізації. От лиш спільних коштів досі зібрали замало, тому й звернулися у Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

«Ігор Палиця – місцевий чоловік. Він уже чимало зробив для нашого міста. І те, що вже здійснено, спонукає підтримувати все це у належному стані. Бо все воно тут, на місці, ми можемо у цьому особисто кожен переконатися», – розповідає лучанин Олег Воробей.

Більше того, лучани, кажуть, розуміють, що підтримка ОСББ – один із на важливіших напрямків в роботі Фонду.

«Зміни в місті розпочнуться, насамперед, із ОСББ – будинків, сходових кліток, квартир, прибудинкових територій, нових майданчиків. І таким чином запустяться процеси, які приведуть до комплексних змін», – говорив свого часу голова правління Фонду «Новий

Луцьк» Олександр Товстенюк.

З його слів, у Фонді повсякчас чекають активності і звернень об'єднань багатоквартирних будинків, щоб надавати небайдужим лучанам необхідну інформацію, правовий захист.

Варто зазначити, вже дуже скоро у зв'язку із законодавчими новаціями доведеться обирати: чи створювати ОСББ, чи призначати управителя. І тут виникає чи не найбільша проблема – мешканці міста часто недостатньо інформовані щодо того, як їм діяти та що за собою потягне їхній вибір.

Отож, аби спростити процес переходу до більш якісного управління будинком в Офісах розвитку кварталу Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк», які діють фактично у всіх районах Луцька, надають юридичну, фінансову, консультативну допомогу об'єднанням співвласників багатоквартирних будинків.

Крім того, об'єднання, які потребують термінових коштів, мають змогу отримати поворотні гроші на вирішення нагальних питань із револьверного фонду. Таку співпрацю нещодавно підкріпили договором між Асоціацією ОСББ «Лучани» та Фондом «Новий Луцьк».

Експерт наводить приклад луцького ОСББ «Явір 2011», об'єднання, яке включає 174 квартири загальною площею 4727,72 кв. м. Це були старі гуртожитки, які нині, використовуючи державні програми та банківські кредити, зможуть зекономити 20,7 тисяч гривень для кожної з квартир. У випадку, якби ОСББ не взяло кредит, то протягом наступних 10 років, каже експерт, платило би 7,4 млн грн за тепло. Вони взяли кредити на встановлення ІТП (319 тис. грн, включаючи відсотки) та утеплення будинку (4,5 млн грн, включаючи відсотки). Завдяки цьому заходом ОСББ вдасться зекономити 5,2 млн грн на опаленні. А завдяки компенсації відсотків та вартості витратних матеріалів, ОСББ отримує 3,25 млн грн компенсації.

«Чи вигідно це? Місту – звичайно, бо на компенсацію відсотків умовно треба мільйон гривень, а кредитів уже залучили чотири. Тобто на кожну гривню з міського бюджету у місто заходить чотири гривні. Окрім цього, покращується житловий фонд, зменшується потреба у субсидіях, розвивається бізнес, який тут працює і сплачує податки», – пояснює Лавринюк.

Експерт каже, що найліпший варіант впровадження заходів енергозбереження – це самоорганізація громадян і участь у програмах, які нині є. Щодо ризиків, то їх не так і багато. Адже держава одразу компенсує 40% вартості матеріалів. Місто ж надає щомісячні компенсації.

«Є ризик мінімальний, бо ставка фіксована у гривнях і вона не буде зростати. Немає прив'язки. Ризик більший нічого не робити, бо таким чином немає страховки від змін, подорожчання. І ми віддали монополістам свій будинок. Вони скільки захочуть, стільки й продаватимуть нам енергії. Отакі програми дають можливість брати лише мінімальну енергію, і ціна не відіграє у такому випадку настільки велику роль. Коли з 15 жовтня почнеться опалювальний сезон, а ціна квадратного метра буде 15 чи 16 гривень, то це будуть суттєві суми. У кого квартира 100 кв. м, той змушений буде платити 1600 гривень лише за опалення. Індивідуальні теплові пункти дозволяють напововину менше споживати тепла, бо коли тепло на вулиці, то ми його не споживаємо», – говорить експерт.

Загалом таких ОСББ, які залучили кредити, поки що на Волині трішки більш як десять. Причина такої ситуації – страх перед кредитами та погана інформаційна політика.

Зрештою, українці лише вчатьсь економити і звикати до нових економічних реалій. Платіжки цієї зими змусять не раз задуматися про це кожного громадянина. Кошти, виділені на енергозбереження, – крапля в морі, адже потрібно загалом реформувати сферу житлово-комунального господарства, аби перестати опалювати повітря взимку.

Нині зрозуміло, що справлятися із високими тарифами кожне господарство чи навіть багатоквартирний будинок мають самотужки. Адже муніципальні гроші заледве покривають витрати із енергозбереження для бюджетних закладів. Найкращий вихід – створювати ОСББ та самостійно ухвалювати рішення. Принцип «сам собі господар» як ніколи актуальний.

Підготовлено в рамках проекту «Журналістські розслідування в місцевих та регіональних ЗМІ України на сторожі реформ» за сприяння Польсько-Канадської Програми Підтримки Демократії.

Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк» реалізовує проект «Енергозбереження: від квартири до будинку». У проекті беруть участь основні державні банки України та представники об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ). Власне, на базі Офісів розвитку кварталу, ініційованих Фондом, відкриваються так звані інформаційні центри з енергозбереження, де надаються усі необхідні консультації та проводяться навчання з енергозбереження для мешканців. Окрім того, запроваджується програма підготовки енергоконсультантів будинків, які інформуватимуть населення про здійснення енергоефективних заходів на рівні будинку та квартири.

ДЕНЬ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ: ПИШАЄМОСЬ, ШАНУЄМО, ПІДТРИМУЄМО

Алла САДЕЦЬКА

Чи не вперше у державі свято Захисника України набуло для кожного громадянина особливого значення. Вони – солдати на фронті, волонтери в тилу, правоохоронці, молоді призовники, ветерани, матері та жінки бійців – відзначають на Покрову, 14 жовтня, своє свято. Долучився до вшанування дати й Волинський осередок «Українського об'єднання патріотів – УКРОП».

**НЕМАЄ НІЧОГО
ВАРТІСНОГО, ЯКЩО
НЕМАЄ МИРУ**

Уранці в середу у Луцьку на базі Волинського регіонального музею українського війська та військової техніки відбулося урочисте відкриття музею пам'яті героїв Майдану та АТО.

Експозиція, присвячена подіям на Майдані та на Сході України, розмістилася у чотирьох залах. У них – фото безпосередньо самих учасників АТО, світлини загиблих під час невизнаної російсько-української війни лучан та волинян, фото з Майдану Гідності, експозиції із узагальненою інформацією щодо АТО.

У створенні музею допоміг Фонд Ігоря Палиця «Новий Луцьк». На ремонтні роботи, виготовлення меблів, фото та інформаційних стендів витратили понад 400 тисяч гривень.

Як зазначив сам меценат, перший номер у списку до Луцької міської та Волинської обласної рад від партії УКРОП Ігор Палиця, його метою було увіковічнити події, щоб на їх прикладі майбутні покоління пам'ятали про трагічну історію та прагнули миру.

«Ми маємо пам'ятати, що мир – це найголовніше. Дуже прикро, що нам доводиться відкривати такі музеї, де ми записуємо прізвища героїв, які загинули під час цієї війни. Але це має бути прикладом усім. Нічого немає вартісного, якщо немає миру», – зазначив Ігор Палиця.

А ось у чорні рами, на думку Ігоря Петровича, потрібно повісити прізвища тих, хто почав війну і хто не хоче її закінчувати з обох сторін.

Національний військово-історичний музей України провів великий обсяг робіт зі збору матеріалів, пов'язаних із Революцією Гідності та подіями на Сході країни. Відвідувачі з захопленням оглянули щити, каски та одяг військових. А у

Ігор Палиця переконаний, що головне – це мир у державі

Свято зібрало на Театральному майдані чимало лучан

День захисника Вітчизни – відтепер державне свято

Експонати дозволяють згадати кожному про події Революції Гідності

Від козаків до сучасних солдат – опора українського війська

залі, присвяченому Героям АТО, де розмістили стенд із фотографіями волинських бійців, які загинули, боронячи нашу країну від лютого агресора, понад 140 світлин.

Зібрано різні експонати, які відображають історію трагічних і воєнних днів. Зброя, прапори, уламки різних предметів, дитячі малюнки, відіслані свого часу на передову – все це відтепер є частиною нового музею.

«Створення такої експозиції є дуже необхідним, адже невід'ємною складовою побудови гідного майбутнього є саме пошанування минулого», – зазначив голова правління Фонду «Новий Луцьк», кандидат на посаду луцького міського голови від УКРОПу Олександр Товстенюк.

Своєю чергою, начальник управління культури Волинської обласної державної адміністрації Валерій Дмитрук наголосив, що відвідування експозиції школярами має стати обов'язковим пунктом виховання.

**МИ НАРЕШТІ ВИРОСЛИ
ДО ГІДНОГО ВШАНУВАННЯ
ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ**

Опівдні на Замковій площі Герої України вшанували пам'ять своїх загиблих побратимів, подумки молилися про мир в Україні та вкотре згадали, що завдяки їм волинцям сьогодні можуть спати спокійно.

Урочистості біля замку, вже за традицією, розпочалися виконанням Гімну України. І щоразу Герої виконують його по-особливому. Опісля гурт «Пікардійська терція» виконав композицію «Плине кача», яка для українського народу стала символічною після того, як її заспівали під час реквієму за загиблими учасниками Революції Гідності.

Отаман козацько-стрілецького братства Володимир Перчук наголосив на тому, що вперше Покрову відзначають гідно, адже це свято завжди було істинно козацьким.

«Ми нарешті вирости до того. За цих два роки багато чого змінилося. Наші діти тепер носять українську символіку з гордістю,

співають Гімн України. Майдан і війна на сході ні для кого не минули даремно. Ні для тих, хто пройшов її безпосередньо, ні для тих, хто возив туди їсти-пити, обмундирування, ні для тих, хто чекав воїнів з фронту», – зазначив Володимир Перчук.

Засновник Фонду «Новий Луцьк» Ігор Палиця також підкреслив, що це – велика честь бути присутнім на нагородженні військовослужбовців, стояти перед ними, мати можливість особисто подякувати за їхній подвиг.

«Хотів би вам сказати спасибі від всіх тих, хто не був на війні, хто був у тилу і працював над тим, щоб ви були всім забезпечені. Я хочу подякувати всім тим волонтерам, які вас забезпечували тим, що мала б дати держава. Дякую вашим сім'ям за те, що вони вас щиро підтримують і чекають, сподіваються на те, що коли ви повернетесь, життя в Україні стане кращим. Кращим не тільки в тому, що ми відвоюємо і відновимо цілісність нашої України,

а це безперечно буде. Я не хотів би, щоб це було за рахунок крові українців, а за рахунок нашого прикладу», – наголосив Ігор Палиця.

Після вітального слова засновник Фонду «Новий Луцьк» Ігор Палиця спільно з головою правління громадського формування «Варта порядку» Олександром Тиводаром вручили нагороди та відзнаки військовослужбовцям.

Після урочистої церемонії нагородження військові мали можливість скуштувати справжній козацький куліш та розважитися на Театральному майдані під час свята патріотичної пісні «Козацькому роду нема переводу».

Військових та лучан розважали народні аматорські колективи Волинської області та гості свята – гурт «Пікардійська терція» і рівненський бенд «Ot Vinta!».

А завершилося дійство увечері у Волинському обласному академічному драмтеатрі імені Тараса Шевченка святковим концертом для ветеранів та воїнів АТО.

Ярослав ЛИПНЮК

Поки у Києві тішаються новими патрульними поліцейськими, Луцьк без зайвого піару та пафосу охороняють хлопці з «Варти порядку».

Вони довгий час стежать за спокоем лучан і, переконують, добре ознайомлені зі специфікою нашого міста. Тому логічним видається рішення політичного об'єднання УКРОП доповнити свою команду саме стражами громадського спокою. Стати кандидатами у депутати Луцької міської ради запросили голову правління організації Олександра Тиводара й молодих – прес-секретаря громадського формування Олександра Воляннюка і командира одного з підрозділів Віталія Гуменюка.

«Насправді ми взяли на себе велику відповідальність – стояти на сторожі безпеки громадян, міста Луцька і Волині, – каже Олександр

БІЙЦІ ЛУЦЬКОЇ «ВАРТИ ПОРЯДКУ»

Тиводар. – Завдяки спільній ідеї та згуртованості змогли досягнути хорошого результату та таки зробили Луцьк безпечним містом».

Найвідповідальнішим моментом в історії «Варти порядку» чоловіки вважають події минулорічної зими. У період Революції Гідності, коли люди втратили довіру до правоохоронних органів і ситуація з кожним днем ставала все більш напруженою, бійці з «Варти порядку» спільно з іншими небайдужими фактично взяли ситуацію під свій контроль. І – впоралися. Адже Луцьк уникнув критичних ситуацій, безладів та кровопролиття.

Голова правління організації, а за сумісництвом – заступник голови Спільки афганців Волинської області, згадує, як із «кістяка» організації, що складався десь із 67

осіб, за короткий час формування розрослося до 1700 учасників, наразі воно продовжує поповнювати свої ряди.

«Варта порядку» – це активні люди, яким небайдужа безпека нашого міста, – каже Олександр Воляннюк. – Це – патріоти, які у вільний час допомагають правоохоронцям запобігати правопорушенням і злочинам, а також – захистити життя та здоров'я лучан».

Олександр Тиводар додає, що всі члени формування, окрім виконання обов'язків у «Варті порядку», мають основне місце роботи, що забезпечує їх матеріально, адже робота на нічних вулицях Луцька базується на громадських засадах.

«Щовечора в Луцькому міськвідділі відбувається спільний інструктаж, під час якого керів-

ництво міськвідділу та «Варти порядку» домовляється про потрібну кількість людей та техніки, – розповідає про принципи роботи Віталій Гуменюк. – Залежно від оперативної ситуації, вирішують, скільки осіб від «Варти» патрулюватиме місто разом з правоохоронцями.

Якщо треба, ми виділяємо дватри екіпажі щовечора. Потреба в такій співпраці, як зізнаються самі міліціонери, є щодня. Адже наразі відбувається ротация працівників міськвідділу в зону АТО, а отже, особового складу, який мав би бути задіяний в охороні громадського порядку, не вистачає.

До того ж, саме завдяки такій співпраці наше місто – спокійне, немає виявів вандалізму, бандитизму, громадської непокоїри.

Як кандидату у депутати місь-

кради мені приємно відмітити, що свій внесок у цю благородну справу робимо і ми з друзями.

Має місце й інша ситуація: наразі в МВС чекають з'яви нового формування – поліції, тривають переформування тощо. Таким чином потреба у «Варті» зараз ще гостріша.

Більше того, наші хлопці чудово екіпіровані, всі фізично загартовані, добре вишколені й постійно тренуються для того, щоб бути у формі і в будь-який час дати гідну відсіч злочинцям, запобігти їхній незаконній діяльності».

Усі члени «Варти порядку» проходять спеціальну підготовку: правову, медичну, фізичну, військово-тактичну й навіть мінно-саперну справу. Потребу в таких навиках члени громадського формування

ОЛЕКСАНДР КУРИЛЮК: «РОБОТА КОНКРЕТНА, РОБОТА НА РЕЗУЛЬТАТ»

Розмовляла Марія САПІГА

Це правило, з яким іде на вибори у Волинську обласну раду радник голови правління Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» Олександр Курилюк. Він балотується по округу № 59 у Луцьку, мікрорайоні, у якому мешкає з родиною. Тому, каже, добре знає проблеми, з якими стикаються щодня люди, а досвід роботи в органах влади допомагає бачити перспективу для міста зокрема і Волині загалом.

– Олександр Івановичу, чому ви вирішили балотуватися саме по округу у Луцьку, а не в котромусь із районів Волині? Ви працювали у команді Бориса Петровича Клімчука, за якої у нашому регіоні будували школи, прокладали дороги, цивілізованою стала інфраструктура у районі Гряди біля Стітязя, і ці добрі справи на користь місцевої громади можна називати і називати. Тому вас знають і у районах...

– Свого часу я прийняв пропозицію працювати у Фонді Ігоря Палиці «Новий Луцьк», бо бачив, яку масштабну роботу провадить організація. І я підключився до реалізації проектів Фонду, мені це дуже цікаво. Я повірив цим людям.

Мені завжди подобається, коли робота конкретна, коли робота на результат. Колектив Фонду у Луцьку працює вже тривалий час, я, звичайно, спостерігав за його діяльністю як житель міста та як посадовець. Бачив, що реалізуються перспективні проекти, є дуже цікаві ідеї. Мені імпонує підхід Ігоря Петровича до справи, коли людина, яка має ресурс, можливості, знаходить і інструмент для реалізації своїх ідей та планів. Фонд розширив діяльність від цільових соціальних програм до програм розвитку міста. Є розуміння стратегії розвитку Луцька, і це дуже добре, бо, за великим рахунком, місто наразі не має свого стратегічного плану.

Я бачу в Ігоря Палиці правильні пріоритети у стратегічній лінії. Якщо ми хочемо змінити місто у кращий бік, то маємо це робити за підтримки громадськості. Більше того, лучани мають бути учасниками цих процесів. Тому основна стратегічна лінія Фонду «Новий Луцьк» – об'єднати лучан навколо проектів, які будуть реалізовуватися заради їхнього ж блага. Фонд над цим працює і це йому вдається. Тому, коли мені запропонували балотуватися від команди Ігоря Палиці, від політичної партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП», я погодився.

Якщо говорити про перспективи роботи місцевого самоврядування, то для себе бачу пріоритети у діяльності обласної ради. Балотуюся від Луцька, бо у місті, попри те, що є проблеми з реалізацією змін у передачі повноважень, розподілі фінансових ресурсів, воно все ж має набагато більше можливостей сьогодні, і матиме завтра. Глибинка, на жаль, цих можливостей поки не має. Вважаю, що доцільно продовжувати започатковану командну роботу Фонду Ігоря Палиці тут, у місті. Водночас є великі плани і сподівання,

що тут нам вдасться поєднати зусилля і ресурси міського та обласного бюджетів, фонду регіонального розвитку і кошти приватних інвесторів. Сьогодні за підтримки приватного інвестора можна реалізовувати серйозні проекти. Щоб він прийшов, ми маємо створити прозорі умови і чесні правила гри. І, звичайно, ще один стратегічний напрям – це залучення коштів наших стратегічних партнерів – європейських міжнародних фондів. Якщо говорити про місто, то можливості для цього є і будуть.

– Перед виборами гарні обіцянки роздають і партії, і кандидати. Які ви маєте аргументи, аби переконати, що треба голосувати за нову політичну силу, за УКРОП?

– Напевне, все-таки аргументи в підходах, які пропонуються. Про це говорив і Ігор Петрович: головний пріоритет – ми маємо насамперед розраховувати на власні сили, на власні можливості, потенціал і ресурси. Бо ніхто за нас нашу роботу не зробить. На жаль, так склалося, що є дуже багато популізму в обіцянках політичних сил. Наприклад, ухвалили закон про фінансування політичних партій. Але в нас дуже велика кількість політсил, і давайте пройдемо раніше етап перезавантаження політичної системи, аби залишилися найбільш дієві і структуровані партії, де буде справді конкурентне середовище, змагання ідей, програм тощо.

Наразі ж бачимо справді обіцянки не-реальних речей. Сумно, коли учасники сьогоднішньої провладної коаліції обіцяють змінити те, до чого самі причетні. Наприклад, знизити тарифи, за підвищення яких саме вони й відповідалі... Ми ж обіцяємо реальні речі. І практичний підхід – це те, що мені імпонує. Ігор Петрович Палиця – людина справи і людина слова. У цьому й полягає відповідь на питання, чому люди, які вже відбулися у житті, чогось досягли у бізнесі, мають долучитися до реалізації процесів у сфері державного управління або самоврядування.

Тому що вони принесуть досвід, модель управління і реалізації роботи, оптимальні й ефективні рішення, а це все дуже важливо. Що обіцяє УКРОП? Згуртувати всіх людей справи, які – кожен на своєму місці – щось корисне будуть робити для Волині, України. Для міста, для будинку – ось це дуже важливо. «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» несе десь нову, напевне, філософію або ідеологію. Вона полягає в тому, що від кожного з нас залежить, в якій країні, у якому місті ми будемо жити завтра. Важливо підкріплювати це щоденною практичною роботою.

– Наскільки вже вдається це робити?

– Ще з літа Фонд «Новий Луцьк» провадить співфінансування проектів, у першу чергу – зі співвласниками багатоквартирних будинків. На сьогодні, наприклад, на вулиці Зацепи, 3 (а це 10 під'їздів, 400 квартир) зібрані частину коштів самі мешканці, частину коштів вони виграли як грант, і їм не вистачало певної суми. Фонд її дофінансовує і буде реалізовано масштабний проект – повністю здійснено благоустрій прибудинкової території. І таких проектів останнім часом Фонд реалізував сім! Мешканцям будинку №8 на вулиці

Конякіна ми допомогли перекрити дах. Це колишній гуртожиток шовкового комбінату, у людей була проблема довгі роки. Фонд іде на такі проекти співфінансування, бо ініціатива, участь людей змінює їх самих.

Узагалі політика Фонду дещо змінилася. Повна благодійність не може стосуватися таких речей, як, наприклад, облаштування дитячих майданчиків. Ми просимо співучасті, хочемо більше відповідальності, адже коли людина вкладе свої гривні, то і дбайливо буде ставитися до спільного майна. Тому зазвичай при облаштуванні дитячих майданчиків мешканці вносять 20% вартості, Фонд – 80%.

– І це абсолютно не буде «передвиборна гречка», бо облаштована спільно територія, дитячий майданчик – це ж все залишається людям і не приносить Фонду ніяких прибутків...

– Що поганого в тому, що свого часу в Луцьку почали проект «Вчасна допомога» зі створення Центру екстренної медичної допомоги? Але коли змінилася влада в області, все на тому зупинилося. А потреба налагодити зв'язок між диспетчерами і бригадами нікуди ж не поділася. Тому Фонд «Новий Луцьк» придбав відповідне обладнання вартістю 120 тисяч. Це ж робиться для лучан, це швидкість доїзду бригади, врятовані життя. Ще один з пріоритетів – допомога пологовому будинку. Фонд фінансує придбання дороговартісних медикаментів для новонароджених щороку на півмільйона гривень. Завдяки коштам Фонду завершується ремонт у поліклінічному відділенні обласної клінічної дитячої лікарні, частковий ремонт буде зроблено у відділенні гнійної хірургії, а роками там були просто страшні санвузли.

Так, сьогодні організація частково змінила і місцеву владу, але такі реалії, що нема у влади програмного підходу, враження таке, що кошти, які надходять, розподіляються «з коліс». А так бути не може, тому я вважаю, що треба йти в обласну владу, аби розв'язувати ці питання.

– Чи знаєте ви проблеми округу, в якому балотуєтесь?

– Я живу на вулиці Кравчука, яка входить у межі цього округу. Найбільша тут проблема – благоустрій. Місто має розвиватися, місто має бути динамічним, якщо ми не можемо його сьогодні банально прибрати, то мають бути питання до роботи комунальних служб і до організації цих процесів у місті. В окрузі – дві школи, у 25-ій Фонд вже облаштував міні-футбольне поле зі штучним покриттям, у 21-ій облаштуємо наступного року. Треба розв'язувати і питання фінансування дошкільних закладів, аби впорядкувати використання батьківських коштів. Фонд змушений певною мірою опікуватися і цим. Мають бути юридичні особи – благодійні фонди, має бути прозорий рух грошей, можливість залучати кошти і через грантові програми.

Непочатий край роботи зі створенням ОСББ. Ми сьогодні вже силами Фонду провадимо навчання 16 ініціативних груп, які готові створювати ОСББ. Хочемо дати людям розуміння, що вони мають бути господарями у своєму будинку.

Ігор Петрович також проанонсував спорудження трьох басейнів у місті. Якщо говорити про густонаселені райони, територіально треба визначитися таким чином, щоб один басейн був і в районі вулиці Кравчука. Так само, як і баскетбольні та дитячі майданчики... Як на мене, такі ініціативи мають базуватися на міських програмах, і добре, якщо є додатковий ресурс у вигляді Фонду, добре, що є Ігор Палиця, який хоче допомогти рідному місту стати успішним. Але має бути бачення таких процесів і в міській владі. Добре, що є люди, які ще хочуть нам допомагати. Маю на увазі донорські організації, міжнародні фонди. Ми у Фонді провели не одну зустріч з представниками міжнародних організацій, які готові входити в енергоощадні проекти на Волині. Їм важливо, що з української сторони є партнер, який не тільки просить гроші, а й вкладає свої. І якщо прийде у владу в місті, в області команда Ігоря Палиці, а Олександр Товстенюк стане міським головою, ви побачите приємні зміни в життєдіяльності міста, перспективах для регіону, перед Луцьком відкриються нові можливості.

В обласну раду ми йдемо з певним баченням, бо були відповідні напрацювання. Я свого часу під час роботи в обласній держадміністрації ініціював програму забезпечення житлом дітей-сиріт. До 70 дітей отримали власні помешкання. Почали й іншу програму для закріплення фахівців-медиків у сільській місцевості, надання їм житла, адже це наразі величезна проблема, але її не розв'язують. Застигла без розвитку і програма співпраці зі Світовим банком з облаштування закладів охорони здоров'я у сільській місцевості. А були ж напрацювання! Тому треба, аби у владу приходили люди прагматичні, ділові.

Луцьку та й загалом Волині насправді пощастило, що є Ігор Палиця, якому небайдужий рідний край. Він абсолютно щиро говорить про свою допомогу, абсолютно щиро її пропонує. Триває реальна робота і буде конкретний результат.

БАЛОТУЮТЬСЯ В ДЕПУТАТИ ВІД УКРОПУ

Олександр Волянук, Олександр Тиводар та Віталій Гуменюк – на варті порядку

аргументують тим, що кожен «вартівний» мусить розуміти, що таке вибухівка і як її ідентифікувати.

«Ми запрошуємо висококваліфікованих інструкторів, які воювали в АТО і знають, що таке військова

підготовка, не з книжок чи якихось брошур, а мають реальний бойовий досвід», – додає Віталій Гуменюк.

До слова, значна кількість членів «Варті порядку» є учасниками АТО. Більше того, зі слів Олександра Тиводара, близько 80% людей, які входять до «Варті», – колишні афганці, воїни-інтернаціоналісти, ветерани міліції та працівники органів внутрішніх справ.

«Кожен активіст формування готовий йти захищати свою країну», – запевняє голова правління.

«Варта порядку» – це симбіоз досвіду й молодості. Тут є молодь, яка набирається досвіду в старших товаришів, і є люди, які мають досвід життєвий та військовий, і ним діляться з іншими», – зауважує Віталій Гуменюк.

Нещодавно у «Варті порядку»

створили окремий підрозділ для жінок. Поки представниць прекрасної статі серед «вартівних» – негусто, лише чотири жінки. Проте вони мають належну підготовку, серед них є майстри спорту та юристи.

До речі, набір до формування – досить жорсткий. Із охочих потрапити до «Варті порядку» відсіюють більш як половину. Як розповідають учасники, багато хто не підходить за моральними характеристиками, а дехто – за станом здоров'я.

Усі члени громадського формування щомісяця збирають кошти на допомогу українським військовим в АТО, а також надають суто чоловічу допомогу сім'ям учасників антитерористичної операції: полагодити щось, допомогти по господарству.

«Своє місто потрібно щиро любити, – каже Віталій Гуменюк. – У Луцьку я народився і живу. Тут закінчив школу, університет, одружився. Виховую і свою семірочну донечку так, аби вона розуміла значимість малої батьківщини у житті людини. Політика – нова сфера для мене. До політичної партії УКРОП не був у жодній політсилі, не маю стосунку до попередньої влади. Але переконаний, що мій досвід керівника, мої підходи до роботи, комунікації з людьми стануть корисними для розвитку Луцька. Як людина, яка щодня зіштовхується з безладами на вулицях міста, переконаний, що починати треба з того, щоб змінювати світогляд самих жителів – вчити їх цінувати те, що є у рідному місті».

БАЛАГАНИ, ІЛЮМІНАЦІЯ, САДИ: ВИДОВИЩА ЛУЦЬКА ЕПОХИ РОМАНОВИХ

Олександр КОТИС

Початок у № 39 (240)
від 8.10.2015 року

ІПОДРОМ І ЗИМОВИЙ КАТОК

Ще одним видом улюблених міських розваг були кінні дербі. На околиці Луцька неподалік католицького цвинтаря (зараз на його місці меморіал) розташовувався іподром. Невідомо, чи він виник би, якби не військові. У Луцьку базувалися кілька полків армії Російської імперії, в тому числі гусари. Спочатку казарми і конюшні розташовувалися на Парадному майдані, але згодом їх перенесли в район сучасного кінотеатру «Промінь».

Іподром розміщувався або на місці, або поруч із сучасним стадіоном. Незважаючи на те, що це був об'єкт військових тренувань, тут іноді влаштовували перегони. Як пише Вальдемар Пясецький, на цьому іподромі після 1885 року влаштували дерев'яні трибуни. Змагання відбувалися щонеділі й були дуже популярні серед лучан.

Уявіть гарний зимовий вечір суботи в Луцьку кінця XIX століття. Ліхтарник гасить останні вечірні світила, морозна і скрипуча темрява огортає пухнасті простирадла снігу на міських вулицях, а в будинках запалюються теплі, домашні, затишні вогники. Привезена газета з Житомира подає відомості про розклад мандрівного цирку в губернії, а на північній околиці міста готують «ракети» (так тоді називали феєрверки), щоб розпочати вечірні гуляння на льодовому катку.

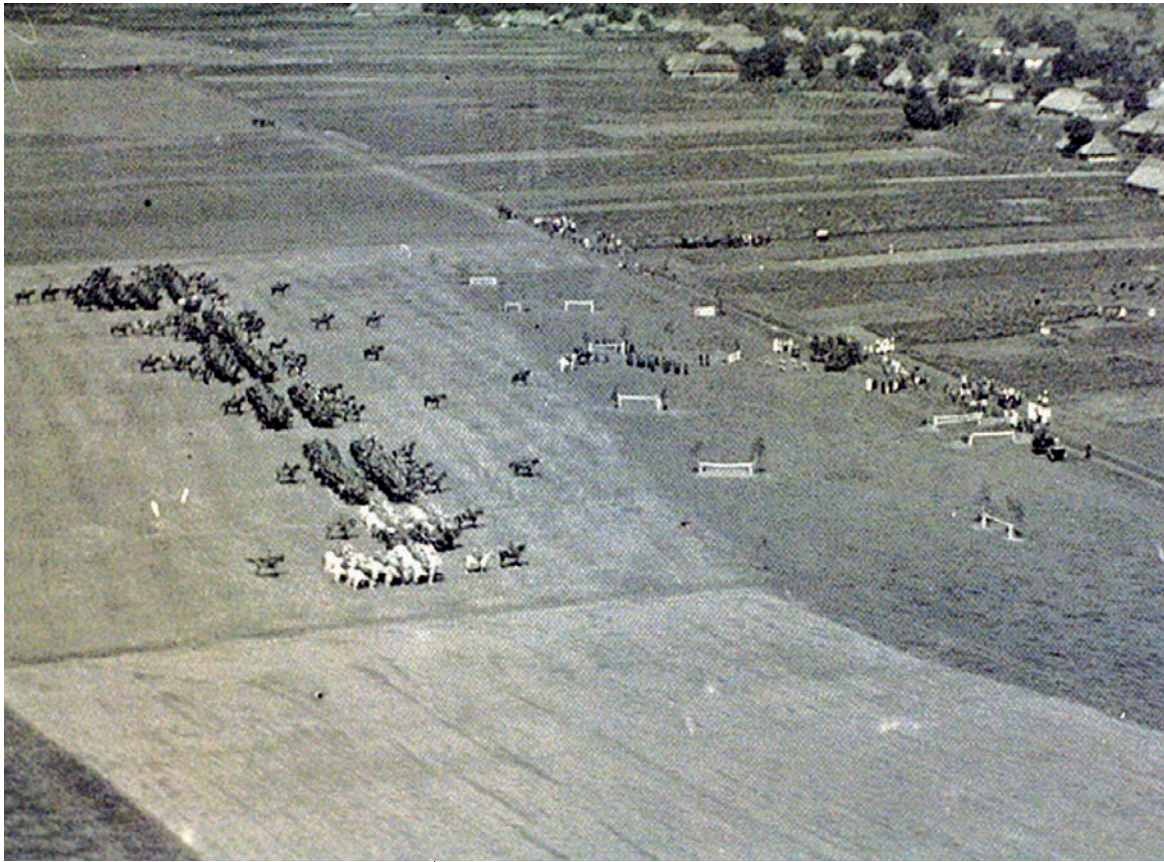
Було що робити лучанам і взимку. На пагорбах Градної Гірки (зараз Градний Узвіз) були місця для спуску на дерев'яних санках. Проте більш характерною розвагою були катки. Спорт узагалі став всеімперською модою наприкінці XIX століття. На катках іноді грав військовий оркестр, а також влаштовували піротехнічні шоу. В Луцьку запускали феєрверки на катках і в міських садах.

Вхід на міський каток, який, за словами Пясецького, розташовувався біля іподрому, був платним, але дешевшим, ніж вхід на приватні катки Глікліхів та Кронштейнів. Де розташовувалися останні два, поки встановити не вдалося.

ЖИВІ КАРТИНКИ: ЯК У ЛУЦЬКУ З'ЯВИЛОСЯ ДИВО

1895 року в Парижі презентували новинку – «сінематограф Люм'єра». Це так вразило публіку, що новинка одразу поширилася світом, в тому числі і в російській губернії. За кілька років у містах по всій імперії почали з'являтися стаціонарні установки для показу «живих картин». Сам апарат зазвичай розташовувався в іншій кімнаті й проектував світло через отвір у стіні на екран. Стаціонарні сінематографи стали називати електро-театрами.

Відомо, коли почали показувати кіно у Луцьку: це 1908 рік.

Луцький іподром з висоти пташиного польоту. Початок XX століття.

До нього було причетне так зване Луцьке товариство тверезості. Аби залучати людей до безалкогольних акцій, товариство використовувало показ «живих картин». У них була пересувна установка, яку часто використовували в дерев'яному літньому театрі, який розташовувався поряд з першим міським садом.

Узимку 1909 року товариство вирішило зробити покази стаціонарними. Вони орендували зал на першому поверсі житлового приміщення на перетині сьогоденніших вулиць Ковельської та Лесі Українки. У залі було 80 місць, половина із яких – сидячі. Цей перший стаціонарний кінотеатр Луцька не мав назви. Він проіснував усього півтора року.

Перші електротейатри в місті мали назву «Модерн» і «Ренесанс». Вони розташовувалися на Шосейній і також мали свої буфети. Крім алкоголю і холодних закусок, там продавали й солодощі. Улюблені види – шоколад і карамель.

Ці електротейатри були маловмісні й не завжди могли задовольнити великий інтерес публіки, яка збиралася масово дивитися на «живі картини». Тоді У 1909 році чиновник Луцької міської думи Л. Ельберт ініціював відкриття великого електротейатру «Одеон» на вулиці Шпитальній (тепер Богдана Хмельницького). Він мав 300 місць, вестибюль, апаратну і невелику сцену. Зараз це перебудований згодом театр ляльок.

Інтерес до того ще німого кіно в Луцьку був величезним. Жителі сприймали кіно за диво, і на той час їх можна було зрозуміти. Кінематограф став поволі витісняти циркові забави, а інтерес до професійного театру витісняли балагани. У наступні роки кінотеатри стали рости один за одним. Посприяла цьому і з'ява в Луцьку електри-

ки. Одного дня з пропозицією до міської думи звернувся такий собі лучанин Альфонс Людвігович Яр, який просив надати йому ділянку землі, де він збудує електростанцію. Уже у вересні 1909 року в місті з'явилося перше електричне освітлення вулиць і зовсім скоро електрику стали продавати міським абонентам.

Електричне світло у той час також сприймалося як неймовірна новинка. Її одразу ж стали використовувати з розважальною метою. Театри, балагани, сінематографи, ілюмінація міського саду – лучани одразу втямили, що робити з електрикою.

Попри популярність кіно, театр у Луцьку переживав цікаве перетворення – він не те, що не занепадав, а навпаки – розвинувся. Якщо раніше в балагани й театри приїжджали мандрівні артисти, то на початку XX століття в Луцьку стали з'являтися місцеві театральні товариства і гуртки, які мали тематичне скерування. Вони самостійно ставили вистави. Гастролюю мандрівних артистів стали менш популярними. У місті діяли гуртки із досить цікавими назвами: «Юноши-любители драматического искусства», «Еврейская свободная сцена», «Луцький кружок любителей еврейского драматического искусства Идише Фрайе бине». Вистави давали і Луцька українська громада, і Товариство польської молоді. Також до театального мистецтва була долучена група з дуже цікавою назвою – «Группа любителей и любительниц города Луцка».

Пляцдармом для цих всіх товариств став новий театр «Замок Любарта», розташований у замку. Ці організації просто брали сцени в оренду. Нерідко давали благодійні вистави. Театр мав два дерев'яні павільйони й буфет. Він освітлю-

вався електричним світлом. Діям приблизно десять років. Іноді сюди заїжджали мандрівні «живі картини». У 1918 році тут відбулося кілька зборів військовиків. На цей момент дах був дірявий, підлога гнила, а декорації зіпсовані. У міжвоєнний час «Замку Любарта» як театального осередку вже не було.

БАЛ ВО СЛАВУ РОМАНОВИХ ТА ІЛЮМІНАЦІЯ ЙОГО ВИСОКОСТІ

На тлі балаганных трюків і театральних вистав, походжань у садах і споглядання «живих картин» виділялися окремі й одиничні гуляння та урочисті масові святкування, влаштовані на честь приїзду імперської особи чи якоїсь річниці. Скільки разів у Луцьку бували російські імператори, годі перелічити. Чому вони сюди приїжджали? Зазвичай на військові маневри. Луцьк вважався важливим міс- том для оборони «юго-западного» краю імперії, поряд з містом часто проводили військові маневри і огляди військ. Тому все XIX століття Волинь і Луцьк відвідували різні Олександри та Миколаї.

Особливі святкування влаштовували до річниць. На початку XX століття Луцьк разом зі всією Російською імперією пережив дві такі: століття війни 1812 року (тоді її називали «Отечественная война») та, головніше, 300-ліття правління Дому Романових.

З цієї нагоди в місті перейменували кілька центральних вулиць. Вони отримали такі назви: Романівська, Михайлівська, Імператора Олександра I, а Шосейну перейменували на Імператора Миколи II.

Цілий день 21 лютого 1913 року лучани посилено святкували. В

усіх церквах напередодні відправили панахиди за померлими членами роду. Після ранкової служби з усіх церков міста прихожани зійшлися хресною ходою до православного собору, де відбулася урочиста літургія. Звідти разом із військовими хода рушила на воєнне поле на всенародний урочистий молебень просто неба. Після цього – військовий парад біля казарм. Зброя, знамена і ордени грали відблисками Його Величності на сонці і свіжому морозному повітрі. О третій годині дня за рахунок міського бюджету дали обід для найбільш жителів міста.

Після офіційних урочистостей – гуляння. Ближче до вечора дали бал для учнів усіх шкіл в Луцькій гімназії. У народній чайній Товариства тверезості відбулося народне читання з туманними картинками. Розповідали про історичне значення Романових, роздавали брошури. Увечері – пік гулянь з ілюмінацією. На Братському мосту встановили велику металеву арку з електричними лампочками. В неї було вмонтовано чотири портрети імператора і його наступника. Вбрану у квітки арку увінчувала корона. Цікаво, що портрети були переслані в Луцьк для святкувань із Московської центральної пересильної тюрми. Назад ті портрети уже ніхто не відправив.

У міському саду на Парадному – народне гуляння при електричній ілюмінації. Там заздалегідь заготували бенгальські вогні і ракетні феєрверки. Навіть замок на цей вечір ілюмінували. Радості містян просто не було меж.

Цього дня Луцька міська дума провела «надзвичайне засідання» і послала телеграму дуже цікавого змісту волинському губернатору. У ній, подумати тільки, просили губернатора «повергнути» до стоп його величності свої вірноповіддані почуття.

«Чрезвычайное Собрание Луцкой Городской Думы, вознеса горячие молитвы къ Богу о здравіи и благоденствіи МОНАРХА и ЕГО ЦАРСКОЙ СЕМЬИ, просить Ваше Превосходительство повергнуть къ стопамъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА свои вѣрноподданническія чувства и готовность положить животъ свой за честь Великой Россіи и Ея горячо любимаго ИМПЕРАТОРА».

Усій цій ейфорії вже недовго залишалося. Наближалася Перша світова війна, і трон під імператором хитався, як скоро захитаються і бані на церквах. Далі – абсолютно нова доба, нові і старі розваги. Правда, деякі з них, як кіно, залишилися улюбленими і донині.

Гуляння в саду, балаганні розваги, кінні перегони, цирк, театр і кіно – набір видовищ Луцька злам XIX-XX століть був чималий. Улітку і взимку люди шукали й знаходили розваги. Ілюмінація, феєрверки, військові оркестри тільки додавали драйву. А якщо врахувати підпільні «ігри» в казино і проведення часу з пов'язками, то набір міських розваг, як і цілого періоду історії, здаватиметься ще яскравішим.

МАКС КІДРУК: «ЗМІНЮВАТИ ПОТРІБНО НЕ ВЛАДУ, ЗМІНЮВАТИ ПОТРІБНО ЛЮДЕЙ»

Оксана ПУНЯК

Письменник, мандрівник, автор першого в Україні технотрилера Макс Кідрук розповів «Хронікам Любарта» про те, що говорять про Україну у світі, чому жодні вибори не дають бажаного результату та що заважає українцям нарешті почати жити добре.

ПРО СВОЇ КНИГИ

– Зараз у вас триває тур містами України на підтримку другої частини трилера «БОТ. Гуаякільський парадокс». Чи буде третя книга?

– Я планую, що так. Але другий «БОТ» виріс з першої частини органічно, тобто він з'явився сам собою, коли я дописував першу частину. Я зрозумів, що від цієї історії можна зробити відгалуження, яке буде достатньо потужним і цікавим для того, аби видати окрему книгу. І так, я планую, що третю частину трилера «БОТ» закінчу, але закладена у першій книзі ідея настільки широка, що може бути по-різному... Думаю, що закінчення історії буде закритим, а його все-таки згорну, але знову ж такі обіцяти нічого не буду, бо до цього насправді ще дуже довго.

– Чи не плануєте екранізувати котрусь зі своїх книг, приміром, той же «БОТ»?

– Я – письменник. Просто продумую історії і пишу, тому екранізація не залежить від мене. Вона залежить від людей, продюсерів і, зрозуміло, від коштів. Якщо для роботи письменнику потрібен тільки ноутбук і голова, то для фільму потрібно набагато більше.

Зараз до першого «БОТа» є цікавість з боку агенції «Film.ua». Ми говоримо про екранізацію «БОТа» з продюсером Єгором Олесовим, який працював над «Незламною», але, повторюся, все зводиться до фінансування, якщо кошти знайдуться, то і фільм буде. «БОТ» не може бути бюджетним. Це дуже масштабний проект із залученням обов'язково іноземних акторів, з обов'язковими зніманнями десь там у пустелях – це те, чого не знімеш в Україні. Я сподіваюся і вірю у те, що фільм буде, але це непростий шлях.

– Коли ви створюєте образи, то асоціюєте їх з реальними людьми, чи герої ваших книг – абсолютно вигадані?

– Мої герої часто мають прототипів, як це, наприклад, було з п'ятьма героями трилеру «Твердиня». Я навіть не змінював імен. Герої реальні повністю: і зовнішньо, і поведінково. Головні персонажі – копії моїх знайомих і друзів, з якими я навчався у Стокгольмі, коли там жив. Мені так було легше: описувати людей, яких знаю. Навіть не так описувати, а вгадувати, якими будуть їхні дії у тих ситуаціях і обставинах, куди я їх помістив. У решті книг, безперечно, багато героїв мають прототипів у реальному житті, але значно меншою мірою, як це було у «Твердині».

ПРО УКРАЇНСЬКУ ЛІТЕРАТУРУ

– Як оцінюєте сучасний стан книжкового ринку в Україні?

– Я оптиміст, тому оцінюю позитивно. Безперечно, є проблеми, є куди рости. Але у нас вже є ринок – це дуже добре, на ньому можна заробляти на житті. Багато хто думає інакше, але я переконую, що ринок є. Він, можливо, не потужний, але стоїть на ногах.

У 2009 році, коли я починав писати, було круто, якщо ти продавав за рік одну тисячу примірників. Зараз особисто для себе вважаю провалом, якщо за три місяці з початку продажу книги, зі старту промо-туру не продав п'ять тисяч примірників. Я не маю рожевих окулярів і прекрасно розумію, що проблеми є. Українці катастрофічно мало читають, ми просто випадаємо з контексту світової культури, бо весь час вважали, що ми – нація, яка багато читає, але так не було. І зараз ми такою нацією тим більше не є. Якщо порівняти відсоток людей, які читають в Америці, і

в нас, то це – різниця у рази. Але, поза тим, тенденції хороші, вони зберігаються, ми ростемо, і я переконаний, що все буде добре.

– Як вважаєте, чи варто у школах активніше вивчати сучасну літературу?

– Ти маєш щось зробити, щоб тебе вивчали у школах, а не тому, що ти просто «сучукрліт» і треба, щоб про тебе знали. Я зараз взагалі скептично ставлюся до програми з літератури у школах. У мене таке враження, що вона створена не для того, аби прищепити дітям любов до читання, а для того, щоб їх задовбати. Чи хочу я бути в цій програмі? О ні! Це радше почне відштовхувати, аніж зацікавить.

– Українська молодь все частіше віддає перевагу електронним варіантам книг, аніж друкованим. Як це зараз впливає на книжковий ринок і чи зникне друкована книга?

– У нас, можливо, й зникне. Це погано. Це дуже широке питання і воно не має значення у контексті глобального ринку, воно має значення у контексті піратства та відсутності піратства. Уся проблема в тому, що вони качають, що вони крадуть. Купили електронну книгу – будь ласка, читайте. От із цим справді у нас велика проблема, адже молодь навіть не має усвідомлення того, що вона має платити. І коли хтось купує ліцензійний продукт, то на нього радше дивляться, як на ідіота. Ось це справді сумно. Це треба змінювати. Бо навіть на гіперрозвинutomу американському книжковому ринку друкована книга переважає.

ПРО СОВОК, КРИЗУ І ВІЙНУ

– Західна Україна прийняла багато вимушених переселенців. Однак, попри все, серед них є люди, які переконані, що Росія – не окупант, Крим – це не Україна, і в тій ситуації, що виникла на сході, винні «бандерівці». Чи може це вплинути на жителів західних регіонів?

– Це вже впливає. Хай що хто каже, ми – різні. Я навіть кажу не про мову, а більше про менталітет, про бачення життя. Не беруся засуджувати чи виправдовувати. І якщо ми зможемо припустити, який це матиме вплив через п'ять років, то далі наслідки будуть більш розмитими.

Нам передусім потрібно робити себе кращими, щоб ті люди, які переїхали у Західну Україну, почали бачити контраст, почали хотіти жити так само. Це починається не з пафосних слів, а з того, що коли людина гуляє з собачкою, вона просто бере з собою целофановий пакетик і забирає за улюбленцем його лайно. Я думаю, якщо на Заході люди почнуть прибирати лайно за своїми собаками, то ніякі обставини на них не вплинуть.

– Ви досить активно висловлюєтеся з приводу суспільно-політичних процесів в Україні. Як оцінюєте останні події: Майдан, анексію Криму, війну на сході?

– Я ненавиджу тупих хейтерів, які просто поливають все лайном, ні в чому насправді не розбираючись. Ненавиджу скиглів, які вибравли владу і через три місяці кричать, щоб її знімали. Сумно, що через 20 років після розпаду Радянського Союзу ми залишилися совком. Ми можемо говорити українською, можемо казати, що ми хочемо в Європу, але залишатися тим самим довбаним совком. 70 років нам розказували, що держава має за нас робити все. Це дуже класно звучить, але не працює. Тільки якесь суспільство намагалося упроваджувати таку ідею, йому доводилося обгороджувати себе колючим дротом і влаштовувати концтабори на своїй території.

Наші люди звикли, що їм завжди хтось щось винен. Кажуть, що олігархи крадуть. Візьміть, наприклад, статки того ж самого Порошенка: якщо ми просто все в нього заберемо і поділимо на всіх, то вийде приблизно триста гривень на людину разово. Ідеться не про олігархів, ідеться про те, що ми не вибудуємо достатньо, щоб жити гарно. Для того щоб жити достойно, потрібно не змінювати владу, а працювати і виробляти більше.

ХРОНІКЕР

Макс Кідрук – український письменник, мандрівник. Народився 1 квітня 1984 року в смт Володимирці Рівненської області. За освітою інженер-енергетик. Загалом побував більш ніж у 30 країнах і написав понад десяток книг. Здебільшого працює у жанрі технотрилер. На початку 2012-го Кідрук заявив про завершення роботи над першим українським технотрилером. Книга під назвою «Бот» вийшла у світ 25 вересня того ж року.

Люди цього не розуміють. Яскравий приклад – Львівсько-Волинський кам'яно-вугільний басейн: шахтарі постійно страйкують. Я знаю, що скажу страшну річ, і мене будуть тролити, але... Вони не отримують грошей і звинувачують уряд.

А чому вони не говорять, що їхнє вугілля не горить? Раніше, коли був Донбас, ми змішували волинське вугілля з донбаським у співвідношенні 1:4, і за таким принципом воно починало горіти. Є купа людей, які виробляють продукт, що нікому не потрібен. Що відбувається у цивілізованому світі в цьому випадку? Підприємство закривають. Воно збанкрутіло – так, це сумно. Багато сімей залишилися без годувальника, але ж ніхто не забирає гроші в «Microsoft» чи «Apple», щоб дати їх тим, хто не виробляє нічого. Я не політик, я не знаю, що з цим робити. Але проблема не в тому, що поганій уряд. У нас має зникнути те ідіотське, вдовбане поколіннями радянщини усвідомлення, що нам хтось щось винен. Якщо ти не працюєш, не виробляєш нічого, значить, змінюй професію, спеціальність, або просто йди і жебракуй. Це звучить дуже жорстоко, але згадайте Америку 1929 року, Південну Корею 1955 року, Швецію 1972 року, згадайте Польщу 1991 року – всі через це пройшли.

Зараз у нас вперше за багато років бездефіцитний бюджет, і нарешті золотовалютний резерв почав рости. І що ми з цими грошима робимо? Піднімаємо зарплати! Знаєте, чому? Можна говорити, що Яценюк поганій, але він не ідіот. Він розуміє, що їх піднімати зараз не треба. Ці гроші потрібні, наприклад, щоби збудувати в Луцьку завод, який буде виробляти електричні двигуни для американських автомобілів «Tesla». У нас дуже виріс долар і дуже дешева робоча сила.

Ми, як Китай, можемо робити і дешево, і якісно. Давайте підпишемо угоду і будемо брати сюди валюту. Але для цього треба вкласти ті гроші в завод, а не роздати їх людям. А що зараз? Ми нарешті стабілізували економіку, в нас є гроші, але ми збільшили зарплати. Далі – інфляція. Але Яценюк не може не дати цих грошей, бо якщо зарплати не зростуть, то його завтра викинуть з будівлі уряду. Я не ідеалізую Яценюка, просто кажу, що і він, і Порошенко зараз в дуже складній ситуації. У цих людей є все, вони могли просто плюнути й усунути від керування країною. Але ризикують. А той совок у головах переважної кількості українців, на жаль, не дає їм можливості зробити те, що вони мають зробити.

– Скільки Україні треба часу, щоб вийти з кризи й позбутися відголосу радянщини?

– Десятиліття як мінімум. Ми десятирок років проїдали, не допрацьовували до курсу 8 гривень за долар, постійно вигрібали з золотовалютного резерву. Тоді ми тримали його жорстко, а тепер мусимо розплачуватися. Не важливо, хто буде: Янукович, Порошенко, Путін сюди, Тягнибока чи Ляшка – нічого не зміниться. Ми просто маємо працювати і маємо рости, і це дуже довгий процес. Десять років як мінімум, якщо ми все зробимо правильно.

Чи витримає все це народ – я не знаю.

– Чому в Україні так важко і довго триває процес становлення незалежності?

– Совок. Ми щоразу вибираємо собі владу і самі ж її зносимо. Усі чекали месію, мовляв, він прийде – і все буде добре. Можливо, пора задуматися, що не з керівниками щось не так, а з тими, хто вибирає? Чому немає страйків, скажімо, у Британії? Бо британський уряд не платить гроші людям, крім тих, хто працює на саму державу. Усе приватизоване. Там держава збирає податки, розділяє їх і забезпечує оборону. Якщо якесь підприємство збанкрутіло, то в людей апriori немає думки йти під будівлю уряду і страйкувати. У нас всі чекають, що має хтось прийти й просто так дати всім більше грошей. Влада всім винна. Тому вибори в нас розцінюють не як спосіб отримання нових можливостей, а як можливість отримати більше халяви, більше пільг, більше грошей невідомо звідки і так далі. Змінювати потрібно не владу, змінювати потрібно людей. Це як той мем: хто хоче змін? – всі підняли руки. Хто хоче змінюватися? – жодної руки.

– Як думаєте, чи потрібно повертати Крим?

– Якщо бути об'єктивним, Крим ми зараз не повернемо. Чи в тому є щось погане? Так, у нас забрали частину території. Але він був збитковим. Там жили російськомовні громадяни. Там ніхто не читав і не говорив українською, там були люди ще більш совкові, ніж тут, люди, які завжди голосували за проросійські партії. Крим – це Україна. Питань немає. Весь світ знає, що Крим – це Україна.

Те, що зараз він не в економічному і не політичному житті України, – це плюс. Бо в нас довгий шлях, і нам не потрібна величезна кількість людей, які голосуватимуть за проросійські партії на кшталт комуністів.

– Ви багато подорожуєте. Що говорять і чи говорять взагалі про Україну у світі?

– Говорять, звичайно. Тільки всі вже забули про Кличків, про Шевченка, але знають про Чорнобиль і війну. Про нас думають, як про Іран. Ніхто не знає, що у нас є свої театри, письменники, музика, що ми літаємо свої складаємо, що у нас є ракети. Про нас знають, як про країну, яка не може подолати корупцію, країну, яку роздирають війни між якимись там племенами і невідомо за що. Тому тим, як про нас зараз знають, нам не треба пишатися. Цього треба соромитися.

– У 2012 році ви брали участь у виборах. Для митця це ризиковано. Як може вплинути політична діяльність на письменника?

– Коли письменник йде в політику, то це не гірше, аніж коли у політику йдуть спортсмени чи бізнесмени. Письменники мають краще інтелектуальне підґрунтя, щоб працювати в парламенті, ніж спортсмени, і краще моральне підґрунтя, ніж бізнесмени. Так, це, мабуть, вбиває письменника, але я не вважаю це чимось поганим. І радше навпаки, бо письменник – це моральний авторитет, який більше дбає про те, як про нього думають, ніж про якісь матеріальні здобутки – це плюс.

ПОНЕДІЛОК 19 ЖОВТНЯ

UA: Перший	ПЕРШИЙ
06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10	Новини
06.45, 07.15, 08.15	Спорт
06.55, 08.40	Ескулап
07.25	Ера будівництва
07.30, 23.25	На слуху
08.45	Корисні поради
09.00, 05.45	Вічне
09.10, 18.55	Про головне
09.45, 11.20, 11.40	Д/ф
10.20	Перша студія
12.25	«План на завтра» з Анастасією Рінгіс
13.15	Вікно в Америку
14.00	Т/с «Естонська РСР»

UA: Перший	ПЕРШИЙ
06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10	Новини
06.20, 08.25, 00.25	Від першої особи
06.45, 07.15, 08.15	Спорт
06.55, 08.40	Ескулап
07.25, 23.25	На слуху
08.35	Паспортний сервіс
08.45	Корисні поради
09.00, 05.45	Вічне
09.10, 18.55	Про головне
09.45, 02.50	Д/ф
10.25	Подорожні
11.30	Д/с «Клуб пригод»
12.00	Уряд на зв'язку з громадянами

UA: Перший	ПЕРШИЙ
06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10	Новини
06.45, 07.15, 08.15	Спорт
06.55, 08.40	Ескулап
07.25	Ера будівництва
07.30, 23.25	На слуху
08.35	Паспортний сервіс
08.45	Корисні поради
09.00, 05.45	Вічне
09.20, 18.55	Про головне
09.50	ДебатиPRO
11.25	«Prime-time» з Мирославою Гонгадзе
12.00	Засідання Кабінету Міністрів України
13.15, 18.05, 05.00	Час-Ч

UA: Перший	ПЕРШИЙ
06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10	Новини
06.45, 07.15, 08.15	Спорт
06.55, 08.40	Ескулап
07.25	Тепло. Уа
07.40, 23.25	На слуху
08.35	Паспортний сервіс
08.45	Корисні поради
09.00, 05.45	Вічне
09.10, 18.55	Про головне
09.45, 03.30	Д/ф
10.20	Війна і мир
11.25	Вікно в Америку
11.55	Вересень
12.20	Слідство. Інфо
13.15, 18.05	Час-Ч

UA: Перший	ПЕРШИЙ
06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10	Новини
07.25	Ера будівництва
07.35	На слуху
08.35	Паспортний сервіс
08.45	Корисні поради
09.00, 05.45	Вічне
09.10, 18.55	Про головне
09.45, 10.20, 11.55, 03.00, 03.25	Д/ф
10.40	Д/с «Сага старовинної пуші»
12.25	«Схеми» з Наталією Седleckьою
13.15	Час-Ч

UA: Перший	ПЕРШИЙ
06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30, 21.00, 01.30, 05.10	Новини
06.25	У просторі буття
07.25	На слуху
07.50	Вертикаль влади
08.20	АгроЕра. Підсумки
08.35	Гумористичний клуб «Золотий гусак»
09.15	Казки Лірника Сашка
09.25	М/с «Друзі-янгولی»
09.55	Хочу бути
11.45	Зроблено в Європі
12.05	Д/ф
13.00	Світло
13.55	«Музика заради миру». до 70-річчя ООН

UA: Перший	ПЕРШИЙ
05.30, 21.00	Новини
06.05	Світ православ'я
06.35	Крок до зірок
07.20	Шеф-кухар країни
08.15	Світ on line
08.40	Тепло.Уа
09.10	Як це?
09.30	Хто в домі хазяїн?
09.50	Казки Лірника Сашка
10.05	М/с «Друзі-янгولی»
10.15	Школа Мері Поппінс
10.40	Спогади
11.30	Х/Ф «БАБУСА БУМ»
13.35	Н.Онука. Інтерв'ю на даху

1+1	1+1
06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10	«Сніданок з 1+1»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30, 23.15, 04.35	«ТСН»
07.35, 08.35	«Маша і ведмідь» 1
09.30	«Чотири весілля 4»
10.50	«МІНЯЮ ЖІНКУ» - 9
14.00	«Сліпа»
14.40	«СІМЕЙНІ мелодрами - 6»
15.40	«Клініка»
17.15	Т/с «Заборонене кохання»
20.30	«Чистопевs»
21.00	Т/с «Між нами, дівчатами»
22.00	«Гроші»
23.30	«Мінкульт»
00.00	Х/Ф «ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ»

1+1	1+1
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 19.30, 23.15, 04.05	«ТСН»
06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10	«Сніданок з 1+1»
07.35, 08.35	«Маша і ведмідь» 1
09.30	«Чотири весілля - 2»
10.45	«МІНЯЮ ЖІНКУ» - 9
12.20	Т/с «Між нами, дівчатами»
13.20	«Ворожка»
14.00	«Сліпа»
14.40	«СІМЕЙНІ мелодрами - 6»
15.40	«Клініка»
17.15	Т/с «Заборонене кохання»
20.30	«Чистопевs»
22.00	«Світ навиворіт 6»
00.00	Х/Ф «КОРОЛЬ АРТУР»
02.25	Х/Ф «ЛІГА ВИДАТНИХ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ»

1+1	1+1
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 19.30, 23.15, 03.35	«ТСН»
06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10	«Сніданок з 1+1»
07.35, 08.35	«Маша і ведмідь» 1
09.30	«Чотири весілля - 2»
10.45	«МІНЯЮ ЖІНКУ» - 9
12.20, 21.00	Т/с «Між нами, дівчатами»
13.20	«Ворожка»
14.00	«Сліпа»
14.40	«СІМЕЙНІ мелодрами - 6»
15.40	«Клініка»
17.15	Т/с «Заборонене кохання»
20.30	«Чистопевs»
23.45	Х/Ф «ЛІГА ВИДАТНИХ ДЖЕНТЛЬМЕНІВ»
01.50	Х/Ф «ОРЕЛ ДЕВ'ЯТОГО ЛЕГІОНУ»

1+1	1+1
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 19.30, 23.15, 04.20	«ТСН»
06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10	«Сніданок з 1+1»
07.35, 08.35	«Маша і ведмідь» 1
09.30	«Чотири весілля - 2»
10.45	«МІНЯЮ ЖІНКУ» - 9
12.20	Т/с «Між нами, дівчатами»
13.20	«Ворожка»
14.00	«Сліпа»
14.40	«СІМЕЙНІ мелодрами - 6»
15.40	«Клініка»
17.15	Т/с «Заборонене кохання»
22.00, 23.30	Т/с «Право на владу»
00.20	Х/Ф «ОРЕЛ ДЕВ'ЯТОГО ЛЕГІОНУ»
02.25	Х/Ф «КОЛІР ГРОШЕЙ»

1+1	1+1
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30	«ТСН»
06.45, 07.10, 07.45, 08.10, 08.45, 09.10	«Сніданок з 1+1»
07.35, 08.35	«Маша і ведмідь» 1
09.30	«Чотири весілля - 2»
10.45	«МІНЯЮ ЖІНКУ» - 9
12.20	Т/с «Між нами, дівчатами»
13.20	«Ворожка»
14.00	«Сліпа»
14.40	«СІМЕЙНІ мелодрами - 6»
15.40	«Клініка»
17.15	Т/с «Заборонене кохання»
20.20	«Вечірній Київ 2015»
22.30	«Світське життя»
23.30	Х/Ф «КОЛІР ГРОШЕЙ»
02.15	«Супергерої»

1+1	1+1
06.10	«Сімейний вердикт»
07.05, 20.15	«Українські сенсації»
09.00	«Світське життя»
10.00, 19.30	«Телевізійна служба новин»
11.00	«Маша і ведмідь» 1
11.45	«Маленькі гіганти»
14.15	«Вечірній Київ 2015»
16.35, 21.15	«Вечірній квартал 2015»
18.30	«Розсміши коміка»
23.15	«Що? Де? Коли? 2015»
00.30, 03.00	Х/Ф «ОСТАННЯ ЛЮДИНА НА ЗЕМЛІ»
02.40	«Шість кадрів»

1+1	1+1
06.55	«Що? Де? Коли? 2015»
08.00	«Українські сенсації»
09.00	«Лото-Забава»
09.50	«Маша і ведмідь» 1
10.05	«ТСН»
11.00	«Світ навиворіт 6»
12.20	«Інспектор Фреймут 2»
13.50	«Міняю жінку»
15.10	«Чотири весілля 4»
16.40	«Розсміши коміка»
17.40	М/ф «Ілля Муромець і Соловий-розбійник»
19.20	«10 хвилин з прем'єр-міністром»
21.00	«Маленькі гіганти»
23.30	«Світське життя»
00.30	Х/Ф «ЯМА»
02.30	Х/Ф «ФОРТУНА ВЕ АСА»

ІНТЕР	ІНТЕР
05.00	«Подорожчів тижня»
06.25	Мультифільм
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.30	Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35	«Ранок з ІНТЕРом»
09.20	Х/Ф «ТИ БУДЕШ МОЄЮ»
11.20, 12.20	Д/с «Слідство вели...
14.15, 16.15	«Чекай на мене»
17.45, 18.55	«Стосується кожного»
20.00	«Подорожчів»
21.00	Т/с «Закохані жінки»
00.00	«День народження Інтера. Спецпроект»
01.05	Х/Ф «ЕГОІСТ»

ІНТЕР	ІНТЕР
05.40, 20.00	«Подорожчів»
06.35	Мультифільм
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.30	Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35	«Ранок з ІНТЕРом»
09.20, 21.00	Т/с «Закохані жінки»
11.55, 12.20	Д/с «Слідство вели...
13.15, 14.15	«Судові справи»
15.50, 16.15	«Сімейний суд»
17.45, 18.55	«Стосується кожного»
01.20	Х/Ф «ЛІТАКОМ, ПОЇЗДОМ, АВТОМОБІЛЕМ»
03.05	Т/с «Одружити Казанову»

ІНТЕР	ІНТЕР
05.40, 20.00	«Подорожчів»
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.30	Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35	«Ранок з ІНТЕРом»
09.20, 21.00	Т/с «Закохані жінки»
11.55, 12.20	Д/с «Слідство вели...
13.15, 14.15	«Судові справи»
15.50, 16.15	«Сімейний суд»
17.45, 18.55	«Стосується кожного»
00.30	Х/Ф «ЇХ ПОМІНЯЛИ МІСЦЯМИ»
03.00	Д/с «Легенди бандитського Києва»

ІНТЕР	ІНТЕР
05.30, 20.00	«Подорожчів»
06.25	Мультифільм
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.30	Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35	«Ранок з ІНТЕРом»
09.20, 21.00	Т/с «Закохані жінки»
11.55, 12.20	Д/с «Слідство вели...
13.15, 14.15	«Судові справи»
15.50, 16.15	«Сімейний суд»
17.45, 18.55	«Стосується кожного»
00.30	Х/Ф «ТЕРМІНАЛ»
03.05	Д/с «Легенди бандитського Києва»

ІНТЕР	ІНТЕР
05.40, 20.00	«Подорожчів»
06.35	Мультифільм
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 12.00, 14.00, 16.00, 17.30	Новини
07.10, 07.35, 08.10, 08.35	«Ранок з ІНТЕРом»
09.20	Т/с «Закохані жінки»
11.55, 12.20	Д/с «Слідство вели...
13.15, 14.15	«Судові справи»
15.50, 16.15	«Сімейний суд»
17.45	«Стосується кожного»
21.00	«Чорне дзеркало»
23.30	Х/Ф «ГІРИ РОЗУМУ»
02.15	Х/Ф «АМЕРИКАНСЬКІ ПІРКИ»

ІНТЕР	ІНТЕР
07.10	«Жди мене. Украина»
08.40	«Школа лікаря Комаровського»
09.35	Х/Ф «ЛЮБОВ ТА ГОЛУБИ»
11.40	Програма «Кохання з першого погляду»
12.40	Т/с «Коли на південь відлетять журавлі»
16.05	Х/Ф «ПІТИ, ЩОБ ЗАЛИШИТИСЯ»
18.05, 20.30	Т/с «Лабіринти долі»
20.00, 03.15	«Подорожчів»
22.30	Великий бокс. Володимир Кличко - Брайант Дженнінгс
01.20	Х/Ф «НАПЕРЕКОР СУДЬБЕ»

ІНТЕР	ІНТЕР
08.00, 12.00, 16.00, 18.00	Новини
08.10	«Гудачний проект»
09.00	«Отуємо разом»
10.00	«Орел і Решка. Ювілейний»
11.00	Орел і Решка. Незвідана Європа
12.20	Х/Ф «ПІТИ, ЩОБ ЗАЛИШИТИСЯ»
14.15, 16.20, 18.20	Т/с «Лабіринти долі»
19.00	Програма «Кохання з першого погляду»
20.00, 03.30	«Подорожчів тижня»
00.00	Х/Ф «ПІЙМАЙ МЕНЕ, ЯКЩО ЗМОЖЕШ»

ICTV	ictv
00.30	Х/Ф «ЗАЛЯГТИ НА ДНО У БРЮГГЕ»
05.50, 19.20	Надзвичайні новини
06.45	Факти тижня
08.45, 12.45, 15.45	Факти
09.15	Надзвичайні новини.
Підсумки	
09.50	Труба містера Сосиски
10.50, 13.25	Х/Ф «ЕВОЛЮЦІЯ»
13.40	Х/Ф «ТУРИСТ»
16.10	Х/Ф «МІСТЕР І МІСІС СМІТ»
18.45, 21.10	Факти. Вечір
20.25	Дістало!
21.30	Свобода слова з Андрієм Куликовим

ICTV	ictv
01.25	Х/Ф «ОСНОВНИЙ ІНСТИНКТ»
06.00, 08.45, 12.45, 15.45	Факти
06.30	Ранок у великому місті
09.15, 19.20	Надзвичайні новини
10.00	Антизомбі
11.05, 13.25, 23.30	Т/с «Морська поліція. Спецвідділ»
13.40	Т/с «Код Костянтина»
14.35	Патруль самооборони
15.40, 16.25	Т/с «Слідчі»
16.45, 22.30	Т/с «Відділ 44»
18.45, 21.10	Факти. Вечір
20.25	Громадянська оборона
21.30	Т/с «Нюхач»

ICTV	ictv
01.25	Х/Ф «ЗАТЯЖНИЙ ПОСТРІЛ»
05.15	Провокатор
06.00, 08.45, 12.45, 15.45	Факти
06.30	Ранок у великому місті
09.15, 19.20	Надзвичайні новини
10.00	Антизомбі
11.05, 13.25, 23.30	Т/с «Морська поліція. Спецвідділ»
13.40	Т/с «Код Костянтина»
14.35	Патруль самооборони
15.40, 16.25	Т/с «Слідчі»
16.45, 22.30	Т/с «Відділ 44»
18.45, 21.10	Факти. Вечір
20.25	Секретний фронт
21.30	Т/с «Нюхач»

ICTV	ictv
01.25	Х/Ф «ТЕРИТОРІЯ 8»
03.40	Т/с «Револуція»
05.15	Студія Вашин'тон
06.00, 08.45, 12.45, 15.45	Факти
06.30	Ранок у великому місті
09.15, 19.20	Надзвичайні новини
10.00	Антизомбі
11.00, 13.25, 23.30	Т/с «Морська поліція. Спецвідділ»
13.35	Т/с «Код Костянтина»
14.35	Патруль самооборони
15.40, 16.25	Т/с «Слідчі»
16.45, 22.30	Т/с «Відділ 44»
18.45, 21.10	Факти. Вечір
20.25	Інсайдер
21.30	Т/с «Нюхач»

ICTV	ictv
01.25	Х/Ф «ЩЕРБАТЕ ЛЕЗО»

X ПОЛІТИЧНА РЕКЛАМА

ВІСІМ РЕЦЕПТІВ ЩАСТЯ ВІД ПЕТРА ВЕРЗУНА

Лілія БОНДАР

У Луцьку Петра Верзуна добре знають не лише в громадському середовищі, а й у бізнесових і політичних колах. Знають не просто як професіонала та вмілого організатора, а й як цікавого співрозмовника та невтомного генератора ідей. Нині він є кандидатом до Луцької міськради від Блоку Петра Порошенка «Солідарність». Отож, «Хроніки Любарта» познайомлять читачів із Верзуном, якого ви ще не знали.

1 Приділяти бодай один день на тиждень лише своїй сім'ї. Ходити до храму, готувати рідним сніданок, гуляти з донькою. Для мене головним пріоритетом у житті є сім'я. Я мало кого впускаю у особисте життя. Не завжди так жив, але моє життя стало набагато цікавішим та кращим з моменту, коли дав собі настанову ніколи не працювати в неділю. Моя традиційна неділя розпочинається з того, що вранці мене будить донька. Ми разом із нею готуємо сніданок, разом снідаємо. А мамі у неділю дозволяємо довше поспати. Після цього усі разом виходимо в світ...

2 Важливо мати захоплення, хобі. Моє хобі – це читання книг. На жаль, проваджу не достатньо спортивний спосіб життя. Тому єдиним моїм відпочинком є читання книг. Ніколи не берусь за одну книгу. Вважаю, що протягом дня треба читати їх кілька

й на різну тематику, бо так цікавіше. Зазвичай я прокидаюся о шостій ранку. Тоді читаю історичні чи біографічні книжки. Це дає мені можливість налаштуватися на робочий день. Уже в обідню пору – бодай кілька сторінок публіцистики чи наукової літератури. Із задоволенням читаю журнал «І» та Ярослава Грицака. Мені це близьке, бо теж люблю історію. Пізнього вечора, а лягаю я спати уже по дванадцятій, надаю перевагу художній літературі. Важливо читати хороші книги. Прочитаєш, наприклад, кілька сторінок Умберто Еко, й розумієш, що це те саме, що послуhati місяць лекцій в університеті.

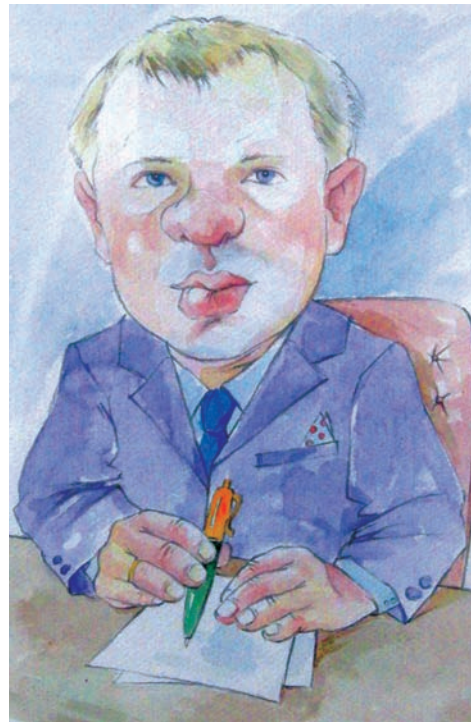
3 Не витратити час на непотрібних людей. Найгірше в світі – нецікаві люди. Моя прив'язаність до читання зумовлює коло моїх знайомих. Це люди, які розділяють мої смаки на книги. Серед них є й такі, які могли б читати лекції із сучасної літератури студентам.

4 Любити роботу. Ніколи не треба робити те, що тобі не подобається. Мене дратують люди, які не люблять свою роботу, які радше її ненавидять. Коли мої колеги працюють над проектом, то я нагадую їм слова із «Матриці»: «Не думай про ложку, стань нею». Останнім часом люди, які мені зустрічаються, не люблять свою роботу. Для них вона – як тягар. У деяких молодих людей є бажання заробляти, але немає бажання працювати. Робота має приносити лише задоволення. Є люди, які десять разів міняли спеціальності, поки знайшли своє.

5 Не треба себе шкодувати. Це – остання справа, яка має бути в житті кожного. Бог дає нам лише ті випробування, які можемо витримати. Треба засукати рукави й боротися. Усвідомити, що не можеш програти, бо у задумі боротьби ще із початку закладено перемогу. Просто ми не завше хочемо тої перемоги нині. Може, ми хочемо її завтра, чи після завтра, чи через рік?

6 Не ставитися до життя поверхнево. Через призму виборів треба розуміти, що якщо обрали в депутати професіоналів, то вони й мають добре працювати. А якщо обрали собі циркачів, то й маємо цирк. Часто з екрана телевізора пропонують прості рішення: вила та прямики всім пороздаємо, і вже нині буде добре. Розуміймо, що всім відразу ніколи добре не буває. У нас засуджують хабарників, не розуміючи, що це двосторонній процес. Бо є хабарник, а є той, хто дає хабар. Нам легше дати хабар і отримати бажане, аніж дотримуватися законних процедур.

7 Отримувати насолоду від їжі. Як більшість чоловіків, люблю гарно поїсти. Але при цьому я не вмію готувати, а тільки куштувати. Коли моя дружина або сестра приготують щось несмачно, то я не мовчати, а скажу про це. Їсти треба свідомо. Їжа набагато важливіша, ніж ми думаємо. Вважаю, що усі щасливі нації – французька, японська, італійська, – щасливі тому, що в них усе склалося із кухнею. Іноді ми соромимося того, що людина має хороший апетит.

Дарма, адже хороший апетит – ознака здорового організму. Палітра української кухні значно різноманітніша, ніж ми думаємо. Коли розповідають, що улюбленою українською стравою є борщ, завжди хочеться уточнити, який: волинський, чернігівський, а може, із білими грибами? Що більше ти знаєш смаків, то більше тобі хочеться смакувати.

8 Завжди думати позитивно. Прокидаєшся вранці, дивишся у вікно і дякувати Богу за гарний новий день. І байдуже, що він хмурний, по-осінньому холодний. Завтра він буде уже іншим, не таким. Оце і є щастя – помічати щасливі очі дружини, дітей, близьких. Заради цього варто жити. Варто посміхатися.

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«ЕШБІ»

(США, 2015)

Режисер:

Тоні МакНамара

Багатотекстуальна драма МакНамари, яка за всією сюжетною мішурою та яскравими образами персонажів піднімає наболіле питання конфлікту поколінь, виконує, як на мене, дуже важливу місію: знаходить точки співдотику між цими поколіннями, навіртаючи їх до різного ступеня конструктивності діалогів. Ешбі (Міккі Рурк), екс-кіллер ЦРУ, самотній і смертельно хворий, намагається розібратися з тягарем минулого. Герой Ната Вулфа протиставляє себе лобурьякам-однокурсникам, читаючи Хемінгуея і мріючи про кар'єру футболіста. Його матір шукає любов... Тоді як героїня Еммі Робертс шукає себе у навколонукових пошуках, які дозволяють їй абстрагуватися від усіх і усього. Все в стрічці доладно і гармонійно, від чого так і хочеться допомогти кожному з героїв позбутися його трагедій і сказати пару таких потрібних слів. Раджу наполегливо!

«ЕВЕРЕСТ»

(США, Великобританія, Ісландія, 2015)

Режисер:

Бальтасар Кормакур

Багато хто каже, що стрічка Кормакура і близько не дотягує до низки документальних фільмів, присвячених сходженням на Еверест та тематичних книг від безпосередніх учасників підйомів на найвищий пік нашої планети. Проте, художня творчість – вона така: реалістичність й історична відповідність у більшості поступають ся драматизму та емоційному підґрунті постановки. Так воно і має бути в ігровому кіно. В нашому випадку автори фільму, на мій погляд, із творчим завданням упоралися чудово: неймовірна велич гір та смертельна небезпека, яка чекає кожного нового героя естафети, показані досить переконливо і до дрібниць чуттєво, особливо в плані гри окремих акторів. На відміну від деяких глядачів, під час фільму на сльози мене не тягнуло зовсім, радше навпаки – гордість наповнювала груди від розуміння того, на що спроможна людина, яка ЩОСЬ вирішила. Раджу. В кіно, якщо є можливість і сеанси.

«В ПРОЛЬОТІ»

(США, 2008)

Режисер: Ніколас Столпер

Люблю я фільми з Джейсоном Сігелом. І любив ще до того, як подивився першу серію «Як я зустрів вашу маму». Люблю з часу досить знакової для мене стрічки «Люблю тебе, чувак». Відтак, вилловлювати з минулого якісь досі небачені комедії з Сігелом, які багато хто відносить до категорії фільмів «побачити й забути», поки досить просто – «білих плям» вистачає. «В прольоті» розповідає нам про нелегке життя бідового музиканта, який пише саунд-треки до серіалів і в один момент втрачає кохану, яка, будучи зіркою тих же серіалів, кидає його через нового бойфренда, рок-зірку з харизмою і статусом. Долі героїв перетинаються на сонячних Гавайях, де герой Сігела зустрічає нове кохання... Міла Куніс – як коштовна перлина у фільмі – дивитися не надивитися. Раджу для вечірнього лаунжу з теплим тілом поруч.

«ФЕЯ»

(Франція, Бельгія, 2011)

Режисер: Домінік Абель,

Фіона Гордон

І трохи незалежного європейського кіно... Одна із найчудакватіших французьких стрічок, побачених мною у 2000-х. Історія працівника маленького мотелю в приморсько-портовому Гаврі. Однієї ночі до нього приходить загадкова босонога леді, яка представляється феєю і пропонує тому загадати три бажання. Два з них злегка божевільна фея виконує, після чого безслідно зникає, змушуючи головного героя кинути на її пошуки. Витончений сюрреалізм впереміш з французьким кіношним гумором та справжнім театром абсурду, попри хаос на екрані, не відштовхують, а зовсім навпаки: ти сидиш і мимовільно задаєшся питанням – а що ж буде далі?.. Дивитися тільки сміливим, відчайдушним і злегка божевільним!

X АФІША

22

ЖОВТНЯ

КВН «КУБОК ЛУЦЬКА-2015»

22 жовтня у Палаці учнівської молоді відбудеться гра КВН «Кубок Луцька-2015». Розпочнеться подія о 19:00.

За почесний трофей змагатимуться «Перша сільська збірна», «Відпочиваємо разом» (Хмельницький), «Коліжанки» (Львів), «Безна» (Вінниця). Квитки можна придбати у касі Волинського драмтеатру. Ціна: від 50 до 60 гривень.

ГУРТ «KARNA»

«БОМБИТИМЕ»

ЛУЦЬК

23 жовтня в рамках туру містами України до Луцька завітає івано-франківський гурт «Karna». Команда презентує свій новий міні-альбом «Бомба». Музиканти обіцяють зіграти великий сольний концерт у пивному клубі «Майдан».

«Karna» родом з Івано-Франківська. Гурт створили ще у 1997 році. Він виступає у стилі «український альтернатив-ню метал». Перший свій альбом бенд випустив у 2003 році під назвою «Летимо».

Ціна квитків у передпродажу становить 50 гривень, а в день концерту – 70 гривень.

Павло ФІЛОНЮК

Дирекція Прем'єр-ліги ухвалила перенести поєдинки 12 туру Ліги Парі-матч та чемпіонату U-21. Це зроблено на прохання органів внутрішніх справ у зв'язку із проведенням місцевих виборів в Україні та залученням особового складу МВС до охорони громадського порядку.

Відтак поєдинки дніпропетровського «Дніпра» та луцької «Волині», які мали відбутися ориєнтовно 24-25 жовтня у Дніпропетровську, перенесли на початок грудня. Точний час УПЛ визначить пізніше, для основних складів базовим днем проведення матчів є 5 грудня.

КОБАХІДЗЕ ЗІГРАВ ЗА ГРУЗІЮ

Півзахисник «Волині» Александер Кобахідзе був викликаний на два матчі збірної Грузії у відборі на Євро-2016. Спочатку у Тбілісі грузини з Кобахідзе в основному складі зустрілися із Гібралтаром.

Суперник був не із сильних і команда Цхададзе розібралася із ним без проблем – 4:0. Коба провів увесь матч і на його рахунок асист – Саша класно подав на голову Ватсадзе.

Наступний суперник у команди Кобахідзе був складнішим – минулої неділі грузини протистояли на виїзді Німеччині. Утім більше шансів перемогти мала саме команда Кахабера Цхададзе. Але Німеччина була сильнішою – 2:1, а наш Коба вийшов на заміну занадто пізно, щоб щось змінити – на 90-й хвилині.

Сильний грузинський збірний доведеться ще чекати шансу вийти у фінал ЧС чи ЧС. «Волинянин» Кобахідзе

ВИБОРИ «ЗНЕСЛИ» ТУР

Ветеранська «Волинь» у Ніцці

ЛУЦЬКИЙ «АБОРИГЕН» – ДРУГИЙ У ЄВРОПІ

Ветерани луцької футбольної команди «Абориген» з успіхом повернулися з Європейських Ігор Майстрів «European masters games-2015», що з 1 до 10 жовтня тривали у французькій Ніцці.

Команда «Абориген», вік гравців якої понад 55 років, виборола срібні нагороди серед семи команд з Італії, Австралії, Канади, Англії та України у своїй віковій групі. Лучани програли тільки команді «Майстер» з Харкова. У складі волинської команди виступали Сергій Чабан (тренер воротарів ФК «Волинь») та Сергій Хвесик (завуч ДЮФШ «Волинь»). Грав і батько Анатолія Тимощука Олександр Іванович, який нині – спортивний директор команди «Ласка» (Боратин).

«ВОЛИНЬ» ЗАПОВНИЛА ПАУЗУ СПАРИНГОМ ІЗ «МИКОЛАЄВОМ»

Товариський матч. Луцьк, «Підшипник», 100 глядачів, 7 градусів тепла.

«Волинь» – ФК «Миколаїв» – 2:1.

«Волинь» у 1 таймі: Неділько – Насонов, Жуніч, Горопевшек, Шабанов – Кравченко, Богданов – Мемешев, Шіш, Хомченко – Діденко.

Голи: Мемешев, Шіш.

НА «ОЛЕКСАНДРІЮ» ПІДУТЬ САМІ ВЕТЕРАНИ

Перерва, викликана матчами збірних, закінчується, і наступного вікенду національні

чемпіонати поновлюються. Луцькій «Волині» доведеться мандрувати в 11-му турі до далекої «Олександрії». «Хрестоносці» спробують оклігати після дошкульної поразки у грі із «Зорею», яка опустила команду на 5 місце. Хоча їм у виїзному матчі доведеться несолодко, адже підопічні Шарана після повернення в Прем'єр-лігу не скидаються на хлопчиків для биття.

Усього ці дві команди в першій та вищій

У березні 2012 року «Волинь» забила «Олександрії» на останніх хвилинах

Х ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРЕД 11 ТУРОМ							
М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Динамо	10	9	1	0	22 - 2	28
2	Шахтар	10	8	1	1	24 - 7	25
3	Дніпро	10	6	2	2	19 - 11	20
4	Зоря	10	5	4	1	20 - 4	19
5	ВОЛИНЬ	10	5	2	3	13 - 14	17
6	Ворскла	10	3	6	1	11 - 12	15
7	Карпати	10	4	1	5	10 - 14	13
8	Сталь	10	3	2	5	10 - 10	11
9	Металіст	10	1	6	3	9 - 14	9
10	Говерла	10	1	6	3	7 - 12	9
11	Олександрія	10	2	3	5	7 - 12	9
12	Олімпік	10	2	1	7	9 - 16	7
13	Чорноморець	10	0	4	6	6 - 19	4
14	Металург	10	0	3	7	3 - 23	3

лігах українського чемпіонату зустрілися 22 рази. В активі лучан – 8 перемог. Кіровоградська команда вигравала 11 разів, фіксувалося 3 нічії.

Востаннє «Волинь» грала із «Олександрією» також на виїзді. 3 березня 2012 року лучани перемогли 1:0, причому зробили це на останніх хвилинах. Гол забив Павлов після вдалих дій Шумахера. Ані одного, ані іншого в ці дні у «Волині» немає. Прикметно, що та гра в березні була дебютною у «Волині» для Анатолія Демяненка.

Через 3,5 роки у Луцьку з тієї команди залишилися тільки три виконавці – Неділько, Герасимюк та Шарпар. Ветерани поведуть свою команду в бій.

Х 11 ТУР	
16 жовтня	Динамо – Шахтар, 19.00
17 жовтня	Сталь Д – Дніпро, 14.00
18 жовтня	Олімпік – Металіст, 14.00
Олександрія – Волинь, 17.00, канал «Футбол»-1	
Чорноморець – Металург 3, 17.00	
Карпати – Ворскла, 19.30	
Зоря – Говерла, 19.30	

ІНВЕСТИЦІЯ

ДОРІЖКИ СТАДІОНІВ У РАЙЦЕНТРАХ ВОЛИНИ ВКЛАДЕ ФІРМА ЗІ СВІТОВИМ ІМ'ЯМ

Інформаційне агентство Волинські Новини

Днями у Луцьку відбулася зустріч керівництва Федерації легкої атлетики Волині з маркетинг-менеджером компанії «Conica» Павлом Марешем. Один із топ-менеджерів провідного швейцарського виробника легкоатлетичного спорядження приїхав на Волинь, аби обговорити деталі проекту із побудови в області легкоатлетичних стадіонів.

Про цей проект стало відомо після підписання меморандуму про співпрацю між Федерацією легкої атлетики Волинської області та Фондом Ігоря Палиці «Новий Луцьк», яке відбулося 6 жовтня.

Пан Мареш вирішив протестувати новенькі бігові доріжки на оновленому стадіоні «Авангард», що їх постачала його компанія.

– Якість доріжок і їхнього укладання дуже хороша, – розповів Павел Мареш. – Вони зроблені відповідно до всіх норм і правил Міжнародної федерації легкої атлетики, тому не буде проблем у сертифікації. Після цього на «Авангарді» можна буде проводити міжнародні змагання, клубні зустрічі, юніорські змагання, кубки збірних команд. Усе – структура покриття, технічні сектори, якість робіт – в нормі.

Стадіон «Олімпійський» у Києві трохи інший. Там інший масштаб, покриття «Conica» відповідає рівню чемпіонатів світу. Утім дуже добре, що в Луцьку представники федерації зробили й стадіон для розминки, тому «Авангард» легко сертифікувати. А от

Маркетинг-менеджер компанії «Conica» Павел Мареш та президент Федерації легкої атлетики Волинської області Володимир Рудюк задоволені якістю покриття на стадіоні «Авангард»

«Олімпійський» наразі тільки на шляху до створення розминкового поля та сертифікації. Київська арена дуже гарна, але такого зручного для легкої атлетики стадіону, як у Луцьку, я у Західній Україні ще не бачив.

– Тепер покриття світового рівня від вашої компанії з'явиться у районних центрах Волинської області. Як з'явилася ідея співпрацювати і на регіональному рівні?

– «Conica» вирішила співпрацювати не тільки із національними структурами, але й з регіональними федераціями в Україні. Ваша волинська федерація легкої атлетики у цьому питанні була однією з найбільш наполегли-

вих. Тим більше, що ви маєте тепер договір із надійним партнером – Фондом «Новий Луцьк».

Нам дуже приємно, що стадіони і об'єкти найвищого класу скоро з'являться саме у Західній Україні, бо раніше вважалося, що всі гроші і найкращі проекти є в Києві чи на сході країни. Волинь показала, що й тут можна впроваджувати дуже серйозні проекти. Це засвідчує те, що ментально ваша область дуже близька до Європи, принаймні реалізація таких проектів у галузі спорту та здорового способу життя наблизитиме вас до Європейського Союзу.

– Як влаштована легкоатлетична інфраструктура і взагалі інфраструктура здорового способу життя в Європі?

– Наприклад, у 2002 році «Conica» почала співпрацю із чеською федерацією легкої атлетики. Там взялися облаштовувати спочатку великі 400-метрові стадіони, але водночас будували об'єкти із 200-метровими доріжками у невеличких містах і селищах. Зазвичай останні ставили біля шкіл. У першій половині дня доріжки і увесь стадіон експлуатуються для навчання, а потім – усіма, хто хоче займатися спортом.

Зараз у Чехії великих 400-метрових стадіонів – 80-100, а невеличких – сотні. Зазвичай у місті, в якому є одна велика арена, ще є 2-3 невеличких. Такий-от інтерес до власного здоров'я.

– На Волині будівництво і реконструкцію стадіонів профінансував Фонд, тобто це приватні кошти. Як це робиться у Європі?

– У Чехії всі об'єкти фінансуються державою, а от у Німеччині та Швейцарії – до 80% стадіонів приватними особами.

7 жовтня представники Федерації легкої атлетики України та компанії «Conica» обговорили в Києві деталі партнерської угоди, яка буде підписана найближчим часом. Швейцарська компанія «Conica» має намір стати офіційним постачальником ФЛАУ з огляду на те, що найближчим часом в Україні планується реконструкція (а в деяких місцях вона вже триває) багатьох стадіонів.

Глухая — Мierный лазарет.
Luck — Lazaretny mieyscowy.

На розі вулиць Червоного Хреста і Львівської у Луцьку є дуже нетипова споруда для забудови того району – військовий госпіталь. Триповерховий вельетень у стилі класицизму сьогодні стоїть напівзруйнований на території колишньої військової частини. Історія цього будинку почалася багато років тому. У 1839 році генерал-ад'ютант Рушканов затвердив план міста Луцька. На ньому вказувалося, що замок слід розібрати.

употребления материала на здание Госпиталя», – зазначалося на плані.

Зрештою, як будівельний матеріал частково використали цеглу із розібраної церкви Івана Богослова з Верхнього замку. У 1850-х роках госпіталь збудували. Свого часу тут лікувалися солдати Охотського, Дніпровського, Камчатського та Ізюмського госпітарських полків. У 1922 році у колишньому госпіталі утворили католицьку духовну семінарію. А через 12 років побудували і семінарський костел. Він ще зберігається неподалік.

Після Другої світової територію навколо семінарії почали використовувати для розміщен-

ня військових частин. Їх було три: вертолітна ескадрилья, рота авіаційного забезпечення та батальйон зв'язку. На першому поверсі будівлі розміщувався штаб вертолітної ескадрильї. Другий і третій займали казарми, навчальні аудиторії, склади, офіцерські кабінети тощо. На другому поверсі також був кінозал. У 1990-х роках армію активно реформували, то багато військових частин виявилися непотрібними. Спочатку розформували вертолітну ескадрилью, в 1995-му – роту авіаційного забезпечення. Найдовше протримався батальйон зв'язку. Його розформували на початку 2000-х років.

Зустрічаються двоє друзів:

- Як твої іспити в ДАІ?
- Завалив.
- На червоний проїхав?
- Та ні. Навіть рушити не дали.
- Що, на задні сидіння сів?
- Та ні. Сів, пристебнувся. А потім порадив інспекторові теж пристебнутися.

Змучений чоловік приходить додому після дуже важкого дня. Діти радісно кидаються до нього:

– Тату, нумо гратися!
– Добре, діти. Граємо в мавзолей. Я
буду Ленін, а ви – вартові.

Кажеш, що не п'єш – усі намагаються напоїти. Кажеш, що не їси м'яса – хочуть засунути в тебе м'ясо. Кажеш, що немає грошей – чогось не дають.

Відпустка – це невеликий відрізок часу, який дає роботодавець, щоб нагадати, що й без вас чудово можна обійтися.

Сільський магазин горів, але ніхто не поспішав його гасити. Усі чекали, коли згорить «той самий» зошит.

Пізній вечір. Дівчина в гостях у хлопця.

– Я хочу їсти, а в тебе порожній холодильник.

- Потерпи до ранку.
- А вранці щось буде?
- А вранці ти підеш на роботу.

◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

- ◆ Шашличницю ковану ручної роботи. Ціна договірна. Тел.: (066) 408-29-36.
- ◆ Клей ПВА вагою 10 кг. Тел.: (098) 262-43-97.
- ◆ Сітку металеву для огорожі, стовпчики та фіртку. Тел.: (066) 233-86-51.
- ◆ Економічний обігрівач (15 коп/год). Тел.: (050) 135-44-52.
- ◆ Велосипеди з Німеччини, великий вибір. Можливість доставки на замовлення. Тел.: (050) 438-34-75.
- ◆ Телевізор «Електрон», диван та кухню б/в. Тел.: (098) 262-43-97.
- ◆ Зерновий комбайн MF-186, готовий до сезону. Тел.: (050) 642-14-50.
- ◆ Матрац пружинний двосторонній на односпальне ліжко. Тел.: 23-31-24.
- ◆ Швейну машинку «Чайка» з тумбою та холодильником «Дніпро-2». Тел.: 71-10-82, (095) 303-75-00.
- ◆ Нову пральну машинку «Ауріка 101» (напів-автомат) та кольоровий телевізор «Фотон» у хорошому стані. Тел.: (095) 602-01-72.
- ◆ Ракетку для великого тенісу Dunlop, оригінал. Тел.: (095) 543-45-12.

- ◆ Меблі: шафа, диван, сервант, шафа книжкова. В хорошому стані. Тел.: (063) 451-40-68.
- ◆ Нову пральну машину «Волна». Пере і віджимає білизну навіть за відсутності водогону. Ціна помірна. Тел.: (050) 716-15-04.
- ◆ Підсвічник настільний з латуні, точений, на 7 свічок. Ціна: 800 грн. Тел.: (095) 418-49-08.
- ◆ Сервант нового зразка (колір махонь). Ціна договірна. Тел.: (050) 995-39-71.
- ◆ Шкіряні дивани у хорошому стані. Тел.: (050) 438-34-75.
- ◆ Вікна дерев'яні нові розмірами 130x100 і 170x170 та двері нові з коробкою 2 шт. Тел.: (098) 262-43-97.
- ◆ Бруківку-камінь (шашку), чорний, базальтовий. Розмір 5x5, 7x7, 10x10x5 см. Ціна 90 – 115 грн/м². Тел.: (050) 378-84-38.
- ◆ Секцію від стінки «Волинь» (сервант багатозначного призначення). Тел.: (050) 804-89-30.
- ◆ Дерев'яні вікна зашклені б/в, дерев'яну вішалку з тумбою для взуття і ковану шашличницю. В хорошому стані. Тел.: (050) 995-39-71.
- ◆ Продаю стіл, шафу з антресолю, два крісла дерев'яні і вішал для одягу та взуття. Ціна договірна. Тел.: (050) 804-89-30.

- ◆ Стелажі до гаража або складу. Тел.: (095) 543-45-12.
- ◆ Квартиру в центрі Луцька (просп. Волі), 52 м². Тел.: (095) 543-45-12.
- ◆ Земельну ділянку під забудову в селі Лаврові Луцького району, 0,20 га. Вихід до озера, поруч церква, школа. Є газ і світло. Ціна договірна. Тел.: (095) 418-49-08.
- ◆ Приватизовану ділянку, дачний кооператив «Озерце», 0,06 га. Ціна договірна. Тел.: (095) 893-67-81.
- ◆ Дерев'яний будинок у селі Луковичах, Іваничівський район. Опалення газове і пічне. Є вода, хлів, гараж, льох цегляний, садок і город (60 сотих), все приватизоване. У селі є церква, садочок, амбулаторія, школа, будинок культури, сільська рада, два бари та магазини. Є річка та ставок, за 700 м – молодий сосняк. Ціна договірна. Тел.: (097) 97-69-521, або (068) 768-78-99.
- ◆ Приватизований цегляний гараж з утепленим перекриттям у гаражному кооперативі «Стир-3» (район Електроапаратного заводу, вул. Дубнінська). Повний пакет документів. Гараж у відмінному стані. З оглядовою ямою та

трьома підвальними окремими приміщеннями. Ціна договірна. Тел.: (050) 522-28-07, (050) 951-82-98, (097) 901-32-58.

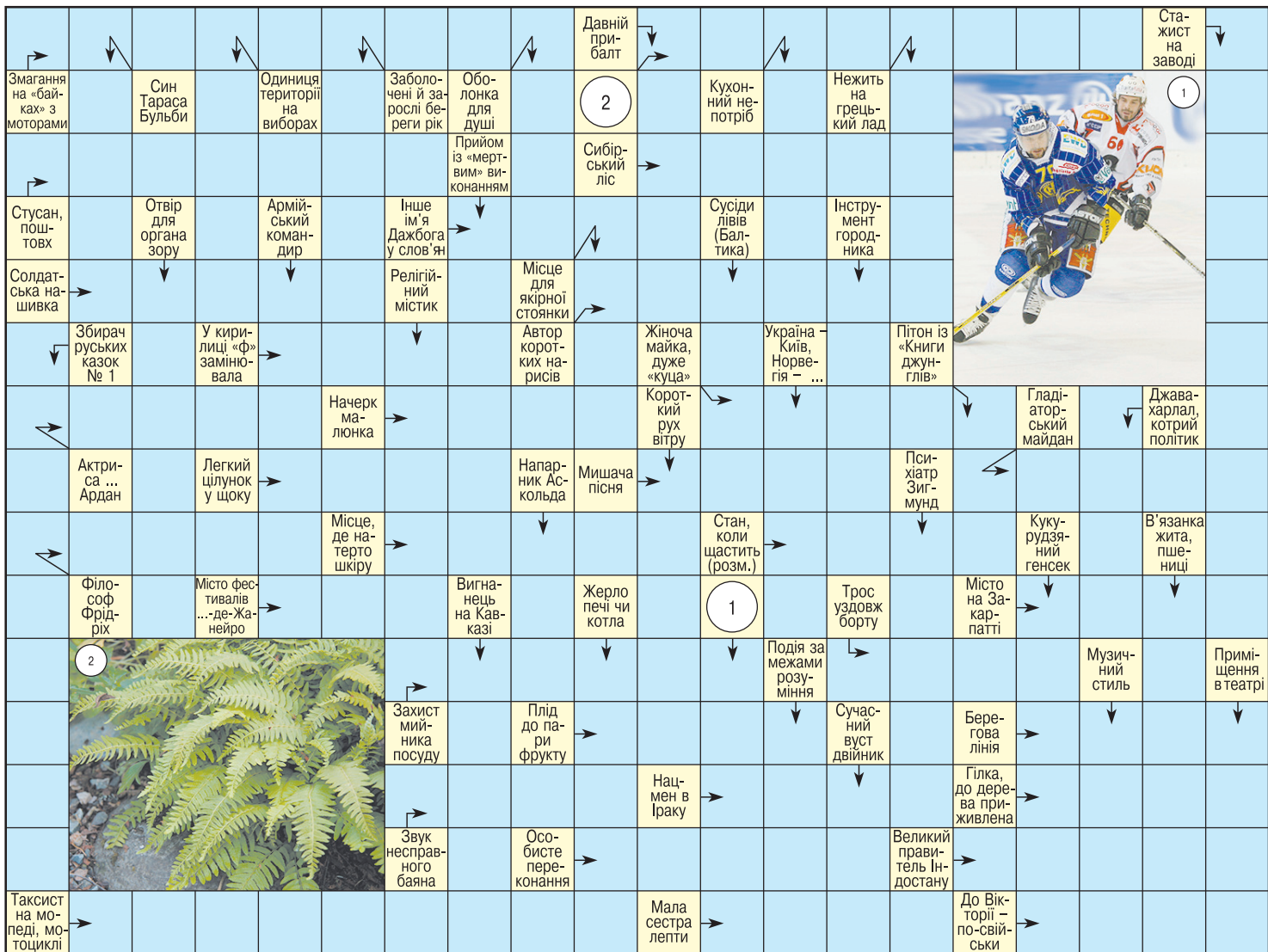
♦ Виготовлення інформаційних стендів для шкільних та дошкільних закладів, вузів, коледжів та інших навчальних та адміністративних установ. Тел.: (099) 732-85-98, (098) 919-40-01.

♦ Багетна майстерня «Рамка» пропонує оформлення в рами вишивок, картин, фото, дзеркал, постерів, подяк. Тел.: (066) 470-60-90, (099) 628-54-00.

♦ Шукаю на роботу людину, яка добре володіє англійською мовою. Тел.: (095) 00-478-00, (098) 73-171-33.

Подати оголошення можна
за номером телефону:
788 – 005
писати нам на поштову скриньку:
niky.reklama@gmail.com

О	К	А	Р	И	Н	А	К	Ч	Е	П	М	Е	Н						
Е	У	У	В	А	Т	Р	О	З	Л										
Ш	Н	Е	К	У	Л	К	Е	Р	О	З	Л	Я							
Г	А	Л	Ь	О	Ш	А	Ц	Ф	Т										
У	Я	В	А	Т	О	Л	Ь	І	С	А	К								
Р	К	У	Б	А	Е	Ж	П	О	Р	Л	І	К							
В	У	Ш	К	О	Е	З	О	П	А	Н	І	О	Н	І	В				
Е	А	М	І	Р	І	Д	З	Л	И	В	Ц	И	Т	У	Р				
С	А	А	М	І	Л	Р	О	Д	О	В	И	Щ	Е	У	Р				
Н	П	З	Б	І	Й	А	А	П	А	Н	О	К							
А	С	Е	М	Е	Н	Б	У	Ч	А	Ш	А	Л	Д						
						Р	А	З	А	Р	Т	Р	Ю	Д	І				
						Д	Р	А	Й	В	Т	О	Р	Ф	З	О	Н	Д	
						І	А	Д	І	Т	Е	Р	У	М	І	Й	К		
						Ш	І	Р	А	З	К	І	В	Ш	І	Л	І		

Реєстраційне свідоцтво ВЛ №365-99ПР від 26 квітня 2010 р. Засновник – ТзОВ «Редакція газети «Хроніки Любарта»

Редактор Андрій Лучук

Адреса редакції: м. Луцьк, просп. Воли 1Б, 2-й пов., оф. 2-16

Контакти: (0332)788-005, hroniky@gmail.com, www.hroniky.com

Відповідальність за зміст публікацій та достовірність фактів несе автор.

Редакція залишає за собою право літературного редагування матеріалів. Газета є виданням вільних журналістів, деякі автори працюють під псевдонімами. Виходить один раз на тиждень.

Обсяг – 4 друк. арк.

ТзОВ «Експрес Медіа Друк»
81085, Львівська область, Яворівський район, с. Рясна-Руська, вул. Свободи, 5

Наклад 10 000 прим. Замовлення: 21776.

З приводу розміщення реклами звертайтеся:
(095) 712 25 98
hroniky.reklama@gmail.com

Під час підготовки номера використовувалися інформаційні повідомлення та фотографії з сайтів:
pravda.lutsk.ua, vip.volyn.ua, simya.com.ua, volynnews.com, volynpost.com, uk.wikipedia.org, hromadske.volyn.ua

Андрій СЕМЕНЮК

О т що таке місцеве телебачення? То така штука дуже парадоксальна: ніби ніхто і не дивиться, але якщо ти туди потрапив, то всі про це знають. Але от що не вистачає нашим каналам місцевим? Ток-шоу! Таких, де сидить купа експертів і всі розбирають гостросюжетну ситуацію.

От я пропонував би нашим створити щось подібне. То легко. Для початку назва. Вона має бути красивою, модною і гострою. Я назвав би шоу «КомбіКорм» – щось типу «поп-корн», але по-нашому, по-рідному.

Треба студія. Велика, щоб хватило місця на три дивани, шість крісел для експертів і зо три десятки табуреток для студії. У принципі, вистачить і трьох, решту в комп'ютерній графіці доставить можна, вирізати з шоу Опри, наприклад. Такий зал можна знайти або на заводі «Мотор», або в столовій автозаводу. Там якщо столи зсунуть, то і «Танцюють всі» льогко вийде зняти.

І так, треба ведучий. Я би, канешно, Галину Падалко взяв, але, хай вона простить, ведучим має бути чоловік. Молодий, в джинсах і піджаку. Ше щоб отака льогка небритість була. І папочка. На ній, кстаті, можна логотип рекламний розміщувати, як то кажуть, хто за шоу платить, того і видно.

В експертах має бути психолог, юрист, дві місцеві відомі особи, дружина режисера і Сніжана Єгорова. Сніжана Єгорова завжди має бути в експертах будь-якого шоу як «мать пятерих дітей». Так-от, у зірки я взяв би Галину Конах і Валерію Маренича. Як кажуть, «троянди й виноград, красиве і корисне...».

А тепер уявляємо. Ведучий каже:
– Сьогодні тема нашої передачі «Крізь терни до зірок», і до нас в студію звернувся кандидат в депутати села Козятка-Дрюківська Спиридон Зюнгендорт з тим, що односельчани

ШОУ МАСТ ГОУ ОН!

перешкоджають його діяльності. Зустрічаємо нашого гостя!

Заходить Спиридон (назвем його просто Льова, бо так коротше), сідає на диванчик (на якому, кстаті, пише «Диванчик встановлено за сприяння міського депутата Степана Хрюні. Прохання сідати тіко гостям студії»). Ведучий каже:

– Льово, то правда шо ви зібралися балатоватися в депутати, а ваші односельці вас не підтримують?

– Да.
– А то правда, шо вони звинувачують вас у здирництві і хабарництві?

– Да, но це неправда! У мене осьо в декларації про доходи вказано, шо я за минулий рік нічого не заробив! Я розвожу морських свинок, а то ж невеликий бізнес! А то, шо забор в мене з каміння на два метра, так ви знаєте, як ті свинки все гризуть?! І стрибачуть!!! Бо в мене стрибучі свинки! Я ж село оберігаю! Бо зара повибігають і змолотять річний посів буряка у півсела! А вони мене переслідують! От вчора, поки я їздив по сіно, за мною всюди їздили невідомі молодики підозрілої внешності у спортівних костюмах! Коли я хотів розпитать, хто то такі, вони втекли!

– А то правда, шо ви живете з мамою?!

– Да.
– У залі чути гул.

Ведучий обращається до глядачів:
– Наші журналісти не полінувалися і завітали до оселі Спиридона. Ось що вони там побачили.

Далі на задньому плані включають такий великий телевізор і показують таку халупку. Гість демонструє своє житло:

– Осьо тут у нас холодильник, бачите, суп стоїть з консерви, макарони. Як кажуть, не жируємо, але їсти є шо. А осьо тут я сплю, тут ше комп'ютер стоїть мій. Отута на стіні висить плакат з Ріаною, вона мені

дуже нравиця. Раніше тут висіла Ані Лорак, але я ж патріот! А тут осьо на печі мама сплять. Я вже давно кажу їй перебраться на веранду, але вона не хоче, каже, шо звикла. Тут у нас ванна, он троха плитка повідлітала, плануємо весною залатати. Ремонту сильного нема, але чистенько...

Студія затихла, Галина Конах плаче, Маренич вигукує:

– Правильно! То така держава! Мені он тоже квартиру дали, а за стікі років ше не соїзволили ремонт зробити! А я ж визнана людина!!!

Усі заспокоюють Маренича. Сніжана Єгорова каже:

– Я як мать пятерих дітей возмущена! Куда дивиця ваша мама? Чого вона не надає підтримки синові? Та вона груддю має стать перед сином, шоби його захистить.

Включається психолог:

– Друзі мої, а знаєте, що бачу я?

Я бачу очі, очі загнаної людини, яка не реалізувала своє вміння у децтві. А зараз, коли вирішила принести добро людям, наштотхнулась на стіну безразліччя!

Ведучий повертається до героя:

– Льово, а скажіть, то правда, шо над вами у дитинстві їздівались?

– Да.
– А розкажіть, як над вами у дитинстві їздівались?

– Ну, обзивали всяко, в туалеті дівчачому закривали. Якось заплхнули мені в штани спортівні таку штуку, ну, в фольгу порошок насипаний, і я бігав, а воно почало диміти і пропало мені штани, які мама за останні гроші купила...

Студія плаче, Галина Конах плаче, підскакує Маренич:

– Во, во!!! То осьо точно так, як з моєю квартирою...

Його перебиває Сніжана Єгорова:
– Не, ну я як мать пятерих дітей скажу, шо це возмутительно! Куда дивились батькі? А педагогі? Директор школи має за все відповісти!

Льова витирає платочком очі і каже:

– Директор не одповість...
– А чого?
– Та бо він вже помер. Старенький був...

Ведучий каже:

– Але до нас в студію приїхала односельчанка Льови Настасія Микитівна, яка стверджує, шо Льова – хабарник і здирник! Зустрічайте!

Виходить жіночка і сходу так каже:

– Люди добрі, шо ж то робиця?! А шо ж ти, Льово, не розкажеш про маєток свій в полі за лісопосадкою? За які гроші ти його пострів, га?
– То осьо брехня! Нема в мене маєтка!

– Та шо ти говориш, як Петро Гальчин ше цемент тобі туди завозив на стройку! Скотиняка така! Буряки крав? Крав! Ти ж там не морських свиней розводиш, а самогон женеш! І все в тебе куплено, бо ж недарма участковий там в тебе кожен вечір пасється!

Ведучий каже:

– Ми знайшли той маєток і вирішили перевірити, чи справді він належить Зюнгендорфу. Дивіться!

Знову включають великий телек. Показують маєток великий, забор такий красивий, ставочок... І дядько у формі дає коментар:

«Я тут, тойво, охранный. І заявляю, шо то природоохоронний заповідник, того входить вам заборонено. І він в жодному случаї не належить Спиридону Зюнгендорту, не! Я упше не знаю, хто то такий!».

Ведучий каже:

– Питання це лишається суперечливим. І ніхто, мабуть, не знайде відповідь на нього, правда ж, Льово? Але є в цій ситуації приятний момент. Льово, є жінщина, яка всі ці роки вас любила і ждала. Зустрічайте, однокласниця Света.

Заходить така жінщина моло-

да з хлопчиком маленьким і каже зі слізьми:

– Осьо дивися, Колю, то твій папа!

Усі в шоці, плачуть, а вона пояснює:

– Я ж тебе, Льово, всю жизнь люблю! Ше зі школи! Тобі ж тоді в штани ше й петарду хотіли кинуть, но я не дала! А помниш зустрічу випусників чотири года назад? І ти тоді напився й заснув біля забора Катьки Столярчук? То ж тоді в нас з тобою і сталася любов! А це – синочок твій!

Галина Конах впала в обморок, Валера Маренич вскопчив:

– О, правильно, якби я своєї квартири не добився, то тоже під забором лежав би! Бо ж то колись я треба був, а тепер не цінують талантів!

Сніжана Єгорова тоже всплакнула:

– Я як мать пятерих дітей скажу, шо це прекрасно!

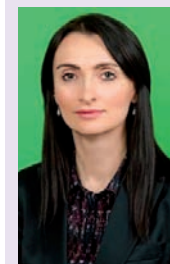
Усі плачуть, оператор п'є таблеткі, а ведучий каже:

– З цього всього можна зробити висновок, шо не тра в школі знущались над ботаніками, бо хтозна ким вони стануть, як виростуть. І пам'ятайте, шо це стосується кожного!

Наостанок Галина Конах співає трогательну пісню, і тільки юрист не може дотелепати, якого біса він сюди прихотидив...

Шоу маст гоу он, товариші, шоу маст гоу он!!!!

АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 16 – 22 ЖОВТНЯ

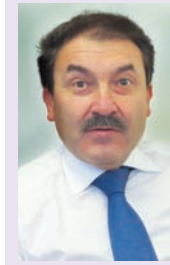

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Юлія Вусенко (31 березня 1982 р.)

Викладач, політик

Тиждень підходить для занять, пов'язаних із усною народною творчістю – реклама, піар та самонавіювання. У інших напрямках особливого прогресу не передбачається. Хіба ворогів найближчі деньки підкинуть у ваш кошик.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Олександр Башкаленко (16 травня 1961 р.)

Екс-голова Волинської ОДА

Волатимете про утиски, цензуру та провокації. Але ці старі подрапані кайданками революціонерів платівки вже не зіграють. Люди просять якихось нових видовищ. Наприклад, публічного арешту.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)

Андрій Козюра (6 червня 1979 р.)

Депутат Луцькради

Збільшити надії хмільного напою зможуть 13 друзів Миколи. Не переплутайте пам'ятник із справжнім адресатом вашої подяки. Відкладіть діяльність, пов'язану з грошовим обігом, зокрема, нові справи, інакше можливі збитки.

РАК (22.06 – 23.07)

Віталій Кварцяний (19 липня 1953 р.)

Головний тренер ФК «Волинь»

Тенденції до ізоляції від спілкування з навколишніми. На роботі слід зберігати репутацію, чітко дотримуватися правил, щоб не було приводів вам дорікнути. Якщо збираєтеся одержати гроші, то цілком можливо, що сума, на яку ви розраховуєте, десь затримається або зменшиться.

ЛЕВ (24.07 – 23.08)

Володимир Пашченко (4 серпня 1972 р.)

Громадський діяч, ресторатор

Апатичний тиждень. Не просувають справи, відсутня фінансова удача. Добре узятися за незначні справи, які можна зробити без сторонньої участі, оскільки допомоги не дочекаєтеся. Наприклад, пошукать нових спонсорів та грошовитих достойників.

ДІВА (24.08 – 23.09)

Микола Романюк (24 серпня 1958 р.)

Міський голова Луцька

Тиждень сприятливий для переоцінки життєвих цінностей, духовних практик, очищення карми. Найсприятливіше – поки не пізно, кинути поточні справи і тихенько клопотатися справами домашніми. Ще раз сходіть на базар, краще пташиний, там, принаймні, немає базарних бабів.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Олександр Товстенюк (22 вересня 1977 р.)

Голова Фонду Ігора Палиці «Новий Луцьк»

Самостійно вступайте у бій. Використуйте маневри і не розкривайте одразу всіх своїх переваг. Якщо в діях буде елемент несподіванки, а у взаєминах не спасуєте перед перешкодами, ваші зусилля винагородять. Удача усміхнеться тим, хто візьме на себе відповідальність і скерує навколишніх.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Іван Корчук (11 листопада 1958 р.)

Директор КП «Луцькводоканал»

Вам пощастить в особистих справах, але не варто очікувати хорошого результату від поїздок, також краще не проводити медичних процедур. У взаєминах можна обрати домінуючу позицію. Проблеми із законом розв'яжуться завдяки круговій поруці.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Ігор Палиця (10 грудня 1972 р.)

Бізнесмен, меценат, політик

Вирішальними є взаємини з друзями, колегами або людьми, які опинилися в однаковому з вами становищі. Звертайтеся до них по пораду або допомогу – це принесе вам користь.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)

Василь Байцим (4 січня 1971 р.)

Депутат Волинської облради

Особисті справи гальмуватимуться і відкладатимуться. Нових друзів у високих колах вибиратимете за кольором партійного квитка. Цього разу популярним буде зелений або ж жакі. У потрібний час у потрібному місці з'явиться людина, яка допоможе одержати те, що ви хочете.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)

Микола Іванюк (17 лютого 1980 р.)

Інженер з інвестування КП «Луцькспецкомунтранс»

Зорі передрікають нові колючки на вашому маскувальному халаті. Удаватимете гострого їжака, аби напасти із засідки. Видаватимуть комсомольські пісні, які горлатимете, передрікаючи перемогу вожаку зграї.

РИБИ (20.02 – 20.03)

Володимир Гунчик (9 березня 1958 р.)

Голова Волинської ОДА

Імовірно, зорі питають у вас про колишні обіцянки Олімпу та його мешканцям – обіграти всіх і кожного, заощадити і запопасти, мобілізувати і спрямувати. Удаватимете, що все це зробили, а результатів не видно, бо «все з'їв клятий довгоносік».